

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 11

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

15 stycznia 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 nakładającego określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej** 1
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 26/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie witaminy E jako dodatku paszowego w żywieniu zwierząt wszystkich gatunków ⁽¹⁾** 18
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 27/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 22
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 28/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 stycznia 2011 r. 24
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 29/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie cen sprzedaży zbóż w ramach czwartych indywidualnych zaproszeń do składania ofert na mocy procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010..... 27
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 30/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11 29

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady 2011/17/WPZiB z dnia 11 stycznia 2011 r. zmieniająca decyzję Rady 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej 31
- ★ Decyzja Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB przedłużającej obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej 36
- 2011/19/UE:
- ★ Decyzja Komisji z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na mocy art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w odniesieniu do szczeliw do stosowania niekonstrukcyjnego w spoinach budynków i chodników *(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 62) ⁽¹⁾* 49
- 2011/20/UE:
- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie podwyższenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2010/26) 53
- 2011/21/UE:
- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie opłacenia podwyższenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro (EBC/2010/27) 54
- 2011/22/UE:
- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez krajowe banki centralne spoza strefy euro (EBC/2010/28) 56
- 2011/23/UE:
- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 31 grudnia 2010 r. w sprawie opłacenia przez Eesti Pank kapitału, przekazania aktywów rezerwy walutowej oraz wniesienia wkładu na poczet rezerw kapitałowych i celowych Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2010/34) 58

ZAŁECENIA

- 2011/24/UE:
- ★ Zalecenie Komisji z dnia 11 stycznia 2011 r. w sprawie certyfikacji przedsiębiorstw sektora obronności na mocy art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie ⁽¹⁾ 62

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 25/2011

z dnia 14 stycznia 2011 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 nakładającego określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215 ust. 2,

uwzględniając decyzję 2010/656/WPZiB z dnia 29 października 2010 r. przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej⁽¹⁾ zmienioną decyzją 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r.⁽²⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W zmienionej decyzji 2010/656/WPZiB przewidziano przyjęcie środków ograniczających wobec niektórych osób, które nie zostały wskazane przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet ds. Sankcji, ale które utrudniają proces pokojowy i proces pojednania narodowego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej, w szczególności osób narażających na szwank prawidłowy przebieg wyborów, a także wobec osób prawnych, podmiotów lub organów posiadanych lub kontrolowanych przez wyżej wymienione osoby oraz wobec osób, podmiotów lub organów działających w ich imieniu lub pod ich kierownictwem.
- (2) Środki te wchodzą w zakres Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zatem do ich wdrożenia konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na szczeblu Unii, w szczególności w celu zapewnienia jednolitego stosowania tych środków przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (3) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym w szczególności z prawem do skutecznego środka prawnego i do dostępu do bezstron-

nego sądu oraz prawem do ochrony danych osobowych. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami. Niniejsze rozporządzenie jest także w pełni zgodne ze zobowiązaniami państw członkowskich wynikającymi z Karty Narodów Zjednoczonych oraz z prawnie wiążącym charakterem rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ.

- (4) Ze względu na konkretne zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa związane z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej, a także w celu zapewnienia spójności z procesem zmiany i weryfikacji załączników I i II do decyzji 2010/656/WPZiB, Rada powinna korzystać z prawa zmiany wykazów zamieszczonych w załącznikach I i IA do rozporządzenia (WE) nr 560/2005.
- (5) Procedura zmiany wykazów zamieszczanych w załącznikach I i IA do rozporządzenia (WE) nr 560/2005 powinna obejmować informowanie wskazanych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów o powodach umieszczenia ich w wykazie, tak by mogły one przedstawić swoje uwagi. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada powinna zweryfikować swoją decyzję na podstawie tych uwag i poinformować o tym daną osobę, podmiot lub organ.
- (6) Na potrzeby wprowadzania w życie niniejszego rozporządzenia oraz w celu zapewnienia najwyższego stopnia pewności prawa w Unii, nazwiska i inne istotne dane dotyczące osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, których fundusze i zasoby gospodarcze mają zostać zamrożone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, powinny zostać podane do wiadomości publicznej. Każdorazowe przetwarzanie danych osobowych powinno przebiegać zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽³⁾ oraz zgodnie z dyrektywą

⁽¹⁾ Dz.U. L 285 z 30.10.2010, s. 28.

⁽²⁾ Zob. s. 36 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾.

- (7) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinno ono wejść w życie w trybie natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 560/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Zamraża się wszelkie fundusze i zasoby gospodarcze należące do osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku I lub załączniku IA, pozostające w ich posiadaniu lub pod ich kontrolą.

2. Żadnych funduszy ani zasobów gospodarczych nie udostępnia się, bezpośrednio lub pośrednio, osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w załączniku I lub załączniku IA, ani na ich rzecz.

3. Zakazuje się świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest bezpośrednio lub pośrednio ominięcie środków, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Załącznik I obejmuje osoby fizyczne lub prawne, podmioty i organy, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a) zmienionej decyzji 2010/656/WPZiB.

5. Załącznik IA obejmuje osoby fizyczne lub prawne, podmioty i organy, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) zmienionej decyzji 2010/656/WPZiB.”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 2a

1. Załączniki I i IA zawierają powody umieszczenia danych osób, podmiotów i organów w wykazie, przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet ds. Sankcji na potrzeby załącznika I.

2. Załączniki I i IA zawierają również, w miarę dostępności, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet ds. Sankcji na potrzeby załącznika I. Jeżeli chodzi

o osoby fizyczne, takie informacje mogą obejmować nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportów i dokumentów tożsamości, płeć, adres, jeśli jest znany, a także funkcję lub zawód. Jeżeli chodzi o osoby prawne, podmioty i organy, takie informacje mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. W załączniku I umieszczana jest także data wskazania przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub przez Komitet ds. Sankcji.”;

- 3) art. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 3

1. W drodze odstępstwa od art. 2 właściwe organy państw członkowskich, określone na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, mogą zezwolić na uwolnienie określonych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych lub udostępnienie określonych funduszy lub zasobów gospodarczych, na warunkach jakie uznają za stosowne, po stwierdzeniu, że fundusze lub zasoby gospodarcze, o których mowa, są:

- a) niezbędne do pokrycia podstawowych wydatków, w tym opłacenia żywności, czynszu lub kredytu hipotecznego, lekarstw i kosztów leczenia, podatków, składek na ubezpieczenie i opłat za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotu wydatków związanych ze świadczeniem usług prawnych;
- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat i należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych.

Jeżeli zezwolenie dotyczy osoby, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku I, państwa członkowskie powiadamiają Komitet ds. Sankcji o swoim zamiarze wyrażenia zgody na dostęp do takich środków finansowych i zasobów gospodarczych. Państwa członkowskie nie udzielają takiej zgody, jeżeli w terminie dwóch dni roboczych od daty powiadomienia otrzymają od Komitetu ds. Sankcji decyzję odmowną.

2. W drodze odstępstwa od art. 2 i pod warunkiem, że dotyczy to osób, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku I, właściwe organy państw członkowskich, określone na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, mogą zezwolić na zwolnienie niektórych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych bądź udostępnienie niektórych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych, na warunkach jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że te fundusze lub zasoby gospodarcze są niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, i pod warunkiem, że państwa członkowskie poinformowały o swoim zamiarze Komitet ds. Sankcji oraz że komitet ten wyraził zgodę na warunkach przewidzianych w ust. 14 lit. e) rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1572 (2004).

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

3. W drodze odstępstwa od art. 2 i pod warunkiem, że dotyczy to osób, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku IA, właściwe organy państw członkowskich określone na stronach internetowych wymienionych w załączniku II mogą zezwolić na zwolnienie niektórych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych bądź udostępnienie niektórych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych, na warunkach jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że te fundusze lub zasoby gospodarcze są niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, i pod warunkiem, że przynajmniej dwa tygodnie przed wydaniem zezwolenia państwo członkowskie poinformowało wszystkie pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o powodach, które jego zdaniem uzasadniają przyznanie szczególnego zezwolenia.

Artykuł 4

W drodze odstępstwa od art. 2 właściwe organy państw członkowskich określone na stronach internetowych wymienionych w załączniku II mogą udzielić zezwolenia na uwolnienie niektórych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych, po spełnieniu następujących warunków:

- a) wspomniane fundusze lub zasoby gospodarcze są przedmiotem zastawu sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego ustanowionego przed datą objęcia niniejszym rozporządzeniem osoby, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 2, lub orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego wydanego przed tą datą;
- b) wspomniane fundusze lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie do zaspokojenia roszczeń, na poczet których zostały zabezpieczone lub roszczeń uznanych za zasadne w takim orzeczeniu, zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi regulującymi prawa osób zgłaszających takie roszczenia;
- c) zastaw nie został ustanowiony lub orzeczenie nie została wydana na korzyść osoby, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku I lub IA;
- d) uznanie zastawu lub orzeczenia nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego; oraz
- e) w przypadku gdy dotyczy ono osoby, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku I – jeżeli państwa członkowskie poinformowały Komitet ds. Sankcji o zastawie lub orzeczeniu.”;

4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Art. 2 ust. 2 nie uniemożliwia instytucjom finansowym lub kredytowym w Unii zasilania zamrożonych rachunków środkami przekazywanymi im na rachunek osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów umieszczonych w wykazie, pod warunkiem że wszelkie kwoty dodatkowe na takich rachunkach zostaną również zamrożone. Instytucja finansowa lub kredytowa niezwłocznie powiadamia właściwe organy o takich transakcjach.”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Zakaz, o którym mowa w art. 2 ust. 2, nie może stanowić podstawy odpowiedzialności osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, które udostępniły fundusze lub zasoby gospodarcze, jeżeli nie wiedziały one i nie miały uzasadnionego powodu, by przypuszczać, że ich działania mogą naruszyć ten zakaz.”;

6) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

1. Komisja jest upoważniona do zmiany załącznika II na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie”;

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 11a

1. W przypadku umieszczenia przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet ds. Sankcji osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu w wykazie, Rada dodaje taką osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ do załącznika I.

2. W przypadku podjęcia przez Radę decyzji o objęciu osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu środkami, o których mowa w art. 2 ust. 1, wprowadza ona stosowne zmiany w załączniku IA.

3. O swojej decyzji, w tym o uzasadnieniu umieszczenia w wykazie, Rada powiadamia daną osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, o których mowa w ust. 1 i 2, bezpośrednio - gdy adres jest znany - lub w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi przedstawienie uwag.

4. W przypadku przedstawienia uwag lub istotnych nowych dowodów, Rada weryfikuje swoją decyzję i informuje o tym daną osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ.

5. W przypadku gdy Organizacja Narodów Zjednoczonych podejmie decyzję o usunięciu z wykazu osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu lub o zmianie danych identyfikacyjnych osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu zamieszczonych w wykazie, Rada wprowadza odpowiednie zmiany w załączniku I.

6. Wykaz w załączniku IA weryfikowany jest regularnie, co najmniej raz na 12 miesięcy.”;

8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Adres i inne dane kontaktowe Komisji na potrzeby powiadamiania, informowania lub innego sposobu przekazywania jej informacji we wszystkich przypadkach, gdy wymaga tego niniejsze rozporządzenie, wskazane są w załączniku II.”;

9) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie stosuje się:

- a) na terytorium Unii, w tym w granicach jej przestrzeni powietrznej;
- b) na pokładach wszystkich statków powietrznych lub jednostek pływających podlegających jurysdykcji państw członkowskich;

c) wobec każdej osoby będącej obywatelem jednego z państw członkowskich, przebywającej na terytorium Unii lub poza nim;

d) wobec każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu, zarejestrowanego lub utworzonego na mocy prawa jednego z państw członkowskich;

e) do każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu w odniesieniu do każdego rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej, w całości lub częściowo, na terytorium Unii.”;

10) tekst załącznika I zostaje dołączony do rozporządzenia (WE) nr 560/2005 jako załącznik IA;

11) załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 560/2005 zastępuje się tekstem zawartym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2011 r.

W imieniu Rady

J. MARTONYI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK IA

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów, o których mowa w art. 2, 4 i 7, niewskazanych przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet ds. Sankcji

A. Osoby fizyczne

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
1.	Pascal Affi N'Guessan	Urodzony 1 stycznia 1953 r. w miejscowości Bouadikro; nr paszportu: PD-AE 09DD00013.	Przewodniczący organizacji <i>Front Populaire Ivoirien</i> (FPI) (Ludowy Front Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej); utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy.
2.	Podpułkownik Nathanaël Ahouman Brouha	Urodzony 6 czerwca 1960 r.	Dowódca <i>Groupement de Sécurité de la Présidence de la République</i> (GSPR) (Grupa Ochrony Prezydenta Republiki). Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
3.	Aké N'Gbo Gilbert Marie	Urodzony 8 października 1955 r. w Abidżanie; nr paszportu: 08 AA 61107 (data ważności: 2 kwietnia 2014 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska premiera i ministra planowania i rozwoju. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
4.	Pierre Israël Amessan Brou		Dyrektor generalny <i>Radio Télévision Ivoirienne</i> (RTI) (Radio i Telewizja Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej - RWKS); utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy oraz poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.
5.	Frank Anderson Kouassi		Przewodniczący <i>Conseil National de la Communication Audiovisuelle</i> (CNCA) (Krajowa Rada Komunikacji Audiowizualnej); utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy oraz poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
6.	Nadiani Bamba	Urodzona 13 czerwca 1974 r. w Abidżanie; nr paszportu: PD - AE 061 FP 04	Dyrektor grupy <i>Cyclone</i> wydającej dziennik „Le Temps”; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy oraz poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.
7.	Kadet Bertin	Urodzony ok. 1957 r. w miejscowości Mama.	Doradca ds. bezpieczeństwa Laurenta Gbagbo; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta. Sprzyjający tworzeniu ruchów o charakterze represyjnym i zastraszającym.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
8.	Generał Dogbo Blé	Urodzony 2 lutego 1959 r. w miejscowości Daloa.	Dowódca oddziałów Gwardii Republikańskiej. Utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
9.	Bohoun Bouabré Paul Antoine	Urodzony 9 lutego 1957 r. w miejscowości Issia; nr paszportu: PD AE 015 FO 02	Były minister stanu, wysoki przedstawiciel FPI: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich.
10.	Podprefekt Oulaï Delefosse	Urodzony 28 października 1968 r.	Szef organizacji <i>Union patriotique pour la résistance du Grand Ouest</i> (UPRGO) (Patriotyczna Unia na rzecz Oporu Regionu Zachodniego). utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez odmowę złożenia broni oraz uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
11.	Admirał Vagba Faussignau	Urodzony 31 grudnia 1954 r. w miejscowości Bobia.	Dowódca marynarki RWKS - zastępca szefa sztabu: odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
12.	Pastor Gammi		Szef organizacji <i>Mouvement ivoirien pour la libération de l'Ouest</i> (MILOCI) (Ruch RWKS na rzecz Wyzwolenia Zachodniej Części RWKS): utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez odmowę złożenia broni oraz uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
13.	Laurent Gbagbo	Urodzony 31 maja 1945 r. w miejscowości Gagnoa.	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska prezydenta republiki: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich.
14.	Simone Gbagbo	Urodzona 20 czerwca 1949 r. w miejscowości Moossou.	Przewodnicząca grupy <i>Front Populaire Ivoirien</i> (FPI) (Ludowy Front RWKS) w Zgromadzeniu Narodowym: Utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy.
15.	Generał Guiai Bi Poin	Urodzony 31 grudnia 1954 r. w miejscowości Gounela.	Szef <i>Centre de Commandement des Opérations de Sécurité</i> (CECOS) (Centrum Dowodzenia Operacjami Bezpieczeństwa): utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
16.	Denis Maho Glofiei	Urodzony w miejscowości Val de Marne.	Szef organizacji <i>Front de libération du Grand Ouest</i> (FLGO) (Front Wyzwolenia Regionu Zachodniego). Utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez odmowę złożenia broni oraz uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
17.	Kapitan Anselme Séka Yapo	Urodzony 2 maja 1973 r. w miejscowości Adzopé.	Osobista ochrona Simone Gbagbo. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
18.	Désiré Tagro	Urodzony 27 stycznia 1959 r. w miejscowości Issia; nr paszportu: PD - AE 065FH08.	Sekretarz generalny urzędu prezydenckiego, do którego prawo rości sobie Laurent Gbagbo; członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich. Udział w represjach z użyciem przemocy wobec ruchów ludowych w lutym, listopadzie i grudniu 2010 r.
19.	Yao N'Dré	Urodzony 29 grudnia 1956 r.	Przewodniczący Rady Konstytucyjnej: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
20.	Yanon Yapo		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska kanclerza, ministra sprawiedliwości i praw człowieka: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
21.	Dogou Alain	Urodzony 16 lipca 1964 r. w miejscowości Aboisso; nr paszportu: PD-AE/053FR05 (data ważności: 27 maja 2011 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra obrony i służby obywatelskiej: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
22.	Emile Guiriéoulou	Urodzony 1 stycznia 1949 r. w miejscowości Guiglo; nr paszportu: PD-AE/008GO03 (data ważności: 14 marca 2013 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra spraw wewnętrznych: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
23.	Charles Désiré Noël Laurent Dallo	Urodzony 23 października 1955 r. w miejscowości Gagnoa; nr paszportu: 08AA19843 (data ważności: 13 października 2013 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra gospodarki i finansów: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
24.	Augustin Kouadio Komoé	Urodzony 19 września 1961 r. w miejscowości Kokomian; nr paszportu: PD-AE/010GO03 (data ważności: 14 marca 2013 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra ds. kopalń i energetyki: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
25.	Christine Adjobi Nebout (alias Aya Christine Rosalie Adjobi z domu Nebout)	Urodzona 24 lipca 1949 r. w miejscowości Grand Bassam; nr paszportu: PD-AE/017FY12 (data ważności: 14 grudnia 2011 r.)	Uzurpująca sobie prawo do stanowiska ministra zdrowia i walki z AIDS: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
26.	Yapo Atsé Benjamin	Urodzony 1 stycznia 1951 r. w miejscowości Akoupé; nr paszportu: PD-AE/089GO04 (data ważności: 1 kwietnia 2013 r.); PS-AE/057AN06	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra budownictwa i urbanistyki: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
27.	Coulibaly Issa Malick	Urodzony 19 sierpnia 1953 r. w miejscowości Korhogo; nr paszportu: PD-AE/058GB05 (data ważności: 10 maja 2012 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra rolnictwa: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
28.	Ahoua Don Mello	Urodzony 23 czerwca 1958 r. w miejscowości Bongouanou; nr paszportu: PD-AE/044GN02 (data ważności: 23 lutego 2013 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra ds. zaopatrzenia i melioracji, rzecznik rządu: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
29.	N'Goua Abi Blaise		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra transportu: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
30.	Anne Jacqueline Lohouès Oble	Urodzona 7 listopada 1950 r. w miejscowości Dabou; nr paszportu: PD-AE/050GU08 (data ważności: 4 sierpnia 2013 r.)	Uzurpująca sobie prawo do stanowiska ministra edukacji narodowej: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
31.	Angèle Gnonsoa (alias Zon Sahon)	Urodzona 1 stycznia 1940 r. w miejscowości Taï; nr paszportu: PD-AE/040ER05 (data ważności: 28 maja 2012 r.)	Uzurpująca sobie prawo do stanowiska ministra szkolnictwa technicznego: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
32.	Koffi Koffi Lazare		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra środowiska, zasobów wodnych i leśnych: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
33.	Elisabeth Badjo Djékouri; żona Dagbo Jeannie	Urodzona 24 grudnia 1971 r. w miejscowości Lakota; nr paszportu: 08AA15517 (data ważności: 25 listopada 2013 r.); PS-AE/040HD12 (data ważności: 1 grudnia 2011 r.)	Uzurpująca sobie prawo do stanowiska ministra ds. służby cywilnej: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
34.	Charles Blé Goudé	Urodzony 1 stycznia 1972 r. w miejscowości Kpoh; poprzedni paszport: DD-AE/088OH12	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra ds. młodzieży, kształcenia zawodowego i zatrudnienia, przewodniczący organizacji <i>Congrès Panafricain des Jeunes et des Patriotes</i> (COJEP) (Panafrykański Kongresu Młodzieży i Patriotów): utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo. Uwaga: Rada Bezpieczeństwa ONZ nałożyła na niego sankcje już w 2005 r.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
35.	Philippe Attey	Urodzony 10 października 1951 r. w miejscowości Agboville; poprzedni paszport: AE/32AH06	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra przemysłu i rozwoju sektora prywatnego: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
36.	Danièle Boni Claverie (obywatelka Francji i Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej)		Uzurpująca sobie prawo do stanowiska ministra ds. kobiet, rodziny i dzieci: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
37.	Ettien Amoikon		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra technik informacyjno-komunikacyjnych: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
38.	Ouattara Gnonzié		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra łączności: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
39.	Alphonse Voho Sahi	Urodzony 15 czerwca 1958 r. w miejscowości Gueyede; nr paszportu: PD-AE/066FP04 (data ważności: 1 kwietnia 2011 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra kultury: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
40.	Kata Kéké (alias Keke Joseph Kata)	Urodzony 1 stycznia 1951 r. w miejscowości Daloa; nr paszportu: PD-AE/086FO02 (data ważności: 27 lutego 2011 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra ds. badań naukowych: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
41.	Franck Guéi	Urodzony 20 lutego 1967 r.; nr paszportu: PD-AE/082GL12 (data ważności: 22 grudnia 2012 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra sportu: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
42.	Touré Amara		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra handlu: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
43.	Kouamé Sécré Richard		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra ds. turystyki i rzemiosła: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
44.	Anne Gnahouret Tatret		Uzurpująca sobie prawo do stanowiska ministra ds. solidarności, odbudowy i spójności społecznej; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
45.	Nyamien Messou	Urodzony 20 czerwca 1954 r. w miejscowości Bongouanou; poprzedni paszport: PD-AE/056FE05 (data ważności: 29 maja 2010 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra pracy; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
46.	Koné Katina Justin		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra wyznaczonego ds. budżetu; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
47.	N'Guessan Yao Thomas		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra wyznaczonego przy ministrze edukacji narodowej i odpowiadającego za szkolnictwo wyższe; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
48.	Lago Daléba Loan Odette	Urodzona 1 stycznia 1955 r. w miejscowości Floleu; nr paszportu: 08AA68945 (data ważności: 29 kwietnia 2014 r.)	Uzurpująca sobie prawo do stanowiska sekretarza stanu odpowiadającego za kwestie szkolne i studenckie; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
49.	Georges Armand Alexis Ouégnin	Urodzony 27 sierpnia 1953 r. w miejscowości Bouaké; nr paszportu: 08AA59267 (data ważności: 24 marca 2014 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska sekretarza stanu odpowiadającego za kwestie powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
50.	Dogo Djéréké Raphaël		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska sekretarza stanu odpowiadającego za kwestie dotyczące niepełnosprawnych; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
51.	Dosso Charles Radel Durando		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska sekretarza stanu odpowiadającego za kwestie dotyczące ofiar wojny; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
52.	Timothée Ahoua N'Guetta	Urodzony 25 kwietnia 1931 r. w miejscowości Aboisso; nr paszportu: PD-AE/084FK10 (data ważności: 20 października 2013 r.)	Członek Rady Konstytucyjnej; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
53.	Jacques André Daligou Monoko		Członek Rady Konstytucyjnej; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
54.	Bruno Walé Ekpo		Członek Rady Konstytucyjnej; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
55.	Félix Tano Kouakou	Urodzony 12 marca 1959 r. w miejscowości Ouelle; nr paszportu: PD-AE/091FD05 (data ważności: 13 maja 2010 r.)	Członek Rady Konstytucyjnej; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
56.	Hortense Kouassi Angoran		Członkini Rady Konstytucyjnej; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
57.	Joséphine Suzanne Touré	Urodzona 28 lutego 1972 r. w Abidżanie; nr paszportu: PD-AE/032GL12 (data ważności: 7 grudnia 2012 r.); 08AA62264 (data ważności: 6 kwietnia 2014 r.)	Członkini Rady Konstytucyjnej; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
58.	Konaté Navigué	Urodzony 4 marca 1974 r. w miejscowości Tindara; nr paszportu: PD-AE/076FE06 (data ważności: 5 czerwca 2010 r.)	Przewodniczący frakcji młodych we <i>Front Populaire Ivoirien</i> (FPI) (Ludowy Front Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej); publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy.
59.	Patrice Baï		Doradca ds. bezpieczeństwa byłego prezydenta Laurenta Gbagbo; koordynuje akcje zastraszania przeciwników; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
60.	Marcel Gossio	Urodzony 18 lutego 1951 r. w miejscowości Adjamé; nr paszportu: 08AA14345 (data ważności: 6 października 2013 r.)	Dyrektor generalny Autonomicznego Portu w Abidżanie; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta; uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
61.	Alphonse Mangly (alias Mangley)	Urodzony 1 stycznia 1958 r. w miejscowości Danané; nr paszportu: 04LE57580 (data ważności: 16 czerwca 2011 r.); PS-AE/077HK08 (data ważności: 3 sierpnia 2012 r.); PD-AE/065GK11 (data ważności: 15 listopada 2012 r.) PD-AE/065GK11 (data ważności: 15 listopada 2012 r.)	Dyrektor generalny ds. cel: osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta; uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
62.	Marc Gnatoa		Szef FSCO (<i>Front de sécurisation du Centre-Ouest</i> – Front Bezpieczeństwa Środkowego Zachodu): uczestniczył w akcjach o charakterze represyjnym. Utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez odmowę złożenia broni oraz uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
63.	Moussa Touré Zéguen	Urodzony 9 września 1944 r.; poprzedni paszport: AE/46CR05	Sekretarz generalny GPP (<i>Groupement des Patriotes pour la Paix</i> – Ugrupowanie Patriotów na rzecz Pokoju): odpowiada za oddziały milicji. Uczestniczył w represjach po drugiej turze wyborów prezydenckich. Utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez odmowę złożenia broni oraz uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
64.	Bro Grébé Geneviève z domu Yobou	Urodzona 13 marca 1953 r. w miejscowości Grand Alepé; nr paszportu: PD-AE/072ER06 (data ważności: 6 juin 2012 r.)	Przewodnicząca organizacji <i>Femmes patriotiques de Côte d'Ivoire</i> (Patriotki Wybrzeża Kości Słoniowej): utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy.
65.	Lorougnon Souhonon Marie Odette z domu Gnabri		Sekretarz krajowy frakcji kobiet we <i>Front Populaire Ivoirien</i> (FPI) (Ludowy Front Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej): utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy.
66.	Felix Nanihio		Sekretarz generalny CNCA (<i>Conseil National de la Communication Audiovisuelle</i> – Krajowa Rada Komunikacji Audiowizualnej): utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy oraz poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
67.	Stéphane Kipré		Dyrektor wydawniczy dziennika <i>Le Quotidien d'Abidjan</i> : utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy oraz poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.
68.	Lahoua Souanga Etienne (alias César Etou)		Dyrektor wydawniczy i redaktor naczelny dziennika <i>Notre Voie</i> : utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy oraz poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.
69.	Jean Baptiste Akrou	Urodzony 1 stycznia 1956 r. w Jamusukrze; nr paszportu: 08AA15000 (data ważności: 5 października 2013 r.)	Dyrektor generalny dziennika <i>Fraternité Matin</i> : utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy oraz poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
70.	General broni Philippe Mangou		Szef sztabu: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
71.	General Affro (żandarmeria)		Zastępca naczelnego dowódcy żandarmerii: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
72.	Ottro Laurent Zirignon	Urodzony 1 stycznia 1943 r. w miejscowości Gagnoa; nr paszportu: 08AB47683 (data ważności: 26 stycznia 2015 r.); PD-AE/062FR06 (data ważności: 1 czerwca 2011 r.); 97LB96734	Przewodniczący Rady Administracyjnej <i>Société Ivoirienne de Raffinage</i> (SIR); osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta; uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
73.	Kassoum Fadika	Urodzony 7 czerwca 1962 r. w miejscowości Man; nr paszportu: 08AA57836 (data ważności: 1 kwietnia 2014 r.)	Dyrektor PETROCI; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta; uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
74.	Djédjé Mama Ohoua Simone	Urodzona 1 stycznia 1957 r. w miejscowości Zialagrehoua lub Gagnoa; nr paszportu: 08AA23624 (data ważności: 22 października 2013 r.); PD-AE/006FR05	Dyrektor generalny ds. skarbu; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta; uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
75.	Kessé Feh Lambert	Urodzony 22 listopada 1948 r. w miejscowości Gbonne; nr paszportu: PD-AE/047FP03 (data ważności: 26 marca 2011 r.)	Dyrektor generalny ds. podatków; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta; uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
76.	Aubert Zohoré		Doradca specjalny Laurenta Gbagbo ds. gospodarczych; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
77.	Thierry Legré		Członek ruchu młodych patriotów: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy.
78.	General broni Kassaraté Edouard Tiapé		Naczelnny dowódca żandarmerii: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
79.	Starszy pułkownik Babri Gohourou Hilaire		Rzecznik sił bezpieczeństwa Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy. Wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
80.	Nadinspektor policji Yoro Claude		Dyrektor jednostek interwencyjnych Policji Narodowej: odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; Wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
81.	Komisarz Loba Gnango Emmanuel Patrick		Dowódca brygady walczącej z rozruchami (BAE): odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
82.	Kapitan Guei Badia		Baza morska – Marynarka Narodowa: odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
83.	Porucznik Ourigou Bawa		Baza morska – Marynarka Narodowa: odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
84.	Komisarz Joachim Robe Gogo		Szef operacji w <i>Centre de Commandement des Opérations de Sécurité</i> (CECOS) (Centrum Dowodzenia Operacjami Bezpieczeństwa): odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
85.	Gilbert Anoh N'Guessan		Przewodniczący Komitetu Zarządzającego Branżą Kawy i Kakao (<i>Comité de Gestion de la Filière Café et Cacao</i> – CGFCC): osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta; uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.

B. Osoby prawne, podmioty i organy

	Nazwa (i ewentualnie inne nazwy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
1.	PETROCI (<i>Société Nationale d'Opérations Pétrolières de la Côte d'Ivoire</i>)	Abidjan Plateau, Immeuble les Hévées - 14 boulevard Carde	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
2.	SIR (<i>Société Ivoirienne de Raffinage</i>)	Abidjan Port Bouët, Route de Vridi – Boulevard de Petit Bassam	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
3.	Port Autonome d'Abidjan (Autonomiczny Port w Abidżanie)	Abidjan Vridi, Zone portuaire	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.

	Nazwa (i ewentualnie inne nazwy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
4.	Port Autonome de San Pedro (Autonomiczny Port w San Pedro)	San Pedro, Zone portuaire Przedstawicielstwo w Abidżanie: Immeuble Ancien Monoprix, face Gare Sud Plateau - 1er Étage côté Rue du Commerce	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
5.	BNI (Banque Nationale d'Investissement)	Abidjan Plateau, Avenue Marchand – Immeuble SCIAM	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
6.	BFA (Banque pour le Financement de l'Agriculture)	Abidjan Plateau, Rue Lecoeur – Immeuble Alliance B, 2ème – 4ème étage	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
7.	Versus Bank	Abidjan Plateau, Avenue Botreau Roussel – Immeuble CRRAE UMOA, derrière la BCEAO, face à la rue des Banques	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
8.	CGFCC (Comité de Gestion de la Filière Café et Cacao)	Abidjan Plateau - Immeuble CAISTAB, 23 ^{ème} étage	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
9.	APROCANCI (l'Association des Producteurs de Caoutchouc Naturel de Côte d'Ivoire)	Cocody II Plateau Boulevard Latrille – Sicogi, bloc A Bâtiment D 1er étage	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
10.	SOGPE (Société de gestion du patrimoine de l'électricité)	Abidjan Plateau, Place de la République - Immeuble EEI, 15 ^{ème} étage	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
11.	RTI (Radiodiffusion Télévision ivoirienne)	Cocody Boulevard des Martyrs, 08 - BP 883 - Abidjan 08 - Côte d'Ivoire	Publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

Wykaz stron internetowych właściwych organów, o których mowa w art. 3, 4, 5, 7 i 8 oraz adres korespondencyjny Komisji Europejskiej

BELGIA

<http://www.diplomatie.be/eusanctions>

BUŁGARIA

<http://www.mfa.government.bg>

REPUBLIKA CZESKA

<http://www.mfcr.cz/mezinarnodnisankce>

DANIA

<http://www.um.dk/da/menu/Udenrigspolitik/FredSikkerhedOgInternationalRetsorden/Sanktioner/>

NIEMCY

<http://www.bmw.de/BMWi/Navigation/Aussenwirtschaft/Aussenwirtschaftsrecht/embargos.html>

ESTONIA

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRLANDIA

<http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id=28519>

GRECJA

<http://www.mfa.gr/www.mfa.gr/en-US/Policy/Multilateral+Diplomacy/Global+Issues/International+Sanctions/>

HISZPANIA

http://www.maec.es/es/MenuPpal/Asuntos/Sanciones%20Internacionales/Paginas/Sanciones_%20Internacionales.aspx

FRANCJA

<http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/>

WŁOCHY

http://www.esteri.it/MAE/IT/Politica_Europea/Deroghe.htm

CYPR

<http://www.mfa.gov.cy/sanctions>

ŁOTWA

<http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539>

LITWA

<http://www.urm.lt>

LUKSEMBURG

<http://www.mae.lu/sanctions>

WĘGRY

http://www.kulugyminiszterium.hu/kum/hu/bal/Kulpolitikank/nemzetkozi_szankciok/

MALTA

http://www.doi.gov.mt/EN/bodies/boards/sanctions_monitoring.asp

NIDERLANDY

<http://www.minbuza.nl/sancties>

AUSTRIA

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLSKA

<http://www.msz.gov.pl>

PORTUGALIA

<http://www.min-nestrangeiros.pt>

RUMUNIA

<http://www.mae.ro/node/1548>

SŁOWENIA

http://www.mzz.gov.si/si/zunanja_politika/mednarodna_varnost/omejevalni_ukrepi/

SŁOWACJA

<http://www.foreign.gov.sk>

FINLANDIA

<http://formin.finland.fi/kvyhteistyo/pakotteet>

SZWECJA

<http://www.ud.se/sanktioner>

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

www.fco.gov.uk/competentauthorities

Adres Komisji Europejskiej, na który należy kierować powiadomienia i pozostałą korespondencję:

European Commission
Foreign Policy Instruments Service
Unit FPIS.2
CHAR 12/106
B-1049 Bruxelles/Brussel
Belgium

E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu
Tel.: (32 2) 295 55 85
Faks: (32 2) 299 08 73"

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 26/2011**z dnia 14 stycznia 2011 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie witaminy E jako dodatku paszowego w żywieniu zwierząt wszystkich gatunków****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określa sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń. Artykuł 10 tego rozporządzenia przewiduje ponowną ocenę dodatków dopuszczonych na mocy dyrektywy Rady 70/524/EWG ⁽²⁾.

(2) Witamina E została dopuszczona na mocy dyrektywy 70/524/EWG bez ograniczeń czasowych jako dodatek paszowy do stosowania u wszystkich gatunków zwierząt, jako część grupy „Witaminy, prowitaminy i chemicznie dobrze zdefiniowane substancje o podobnym działaniu”. Dodatek ten został następnie wpisany do rejestru dodatków paszowych jako istniejący produkt zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.

(3) Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 w związku z art. 7 tego rozporządzenia złożony został wniosek o ponowną ocenę witaminy E jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki dietetyczne”. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.

(4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) w opinii z dnia 25 maja 2010 r. stwierdził, że zgodnie

z proponowanymi warunkami stosowania witaminy E nie ma szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt, ludzi ani na środowisko naturalne ⁽³⁾. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie z metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

(5) Ocena witaminy E dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie dodatku, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(6) Ponieważ zmiany warunków udzielenia zezwolenia nie są powodowane kwestiami bezpieczeństwa, należy zezwolić na okres przejściowy w celu pozbycia się istniejących zapasów premiksów i mieszanek paszowych.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparaty wyszczególnione w załączniku, należące do kategorii „dodatki dietetyczne”, zostają dopuszczone jako dodatki stosowane w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Pasze zawierające witaminę E oznakowane zgodnie z dyrektywą 70/524/EWG lub rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane do wyczerpania zapasów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1.

⁽³⁾ EFSA Journal 2010; 8(6):1635 (streszczenie).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZALĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Dodatek	Wzór chemiczny, opis, metoda analizy	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
Dodatki dietetyczne: Witaminy, prowitaminy i chemicznie dobrze zdefiniowane substancje o podobnym działaniu								
3a700	Witamina E/Octan all-rac-alfa-tokoferylu	<i>Substancja czynna</i> Octan all-rac-alfa-tokoferylu: $C_{31}H_{52}O_3$ Nr CAS: 7695-91-2 Kryteria czystości: Octan all-rac-alfa-tokoferylu > 93 % <i>Metody analizy</i> 1. Do oznaczenia witaminy E (w postaci oleju) w dodatkach paszowych: Farmakopea Europejska EP-0439. 2. Do oznaczenia witaminy E (w postaci proszku) w dodatkach paszowych: Farmakopea Europejska EP-0691. 3. Do oznaczenia zawartości dopuszczonej witaminy E w paszy: rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009 ⁽¹⁾.	Wszystkie gatunki zwierząt	—	—	—	1. Jeżeli zawartość witaminy E jest podana na etykiecie, należy zastosować następujące odpowiedniki dla jednostek miary zawartości: — 1 mg octanu all-rac-alfa-tokoferylu = 1 IU — 1 mg RRR-alfa-tokoferolu = 1,49 IU — 1 mg octanu RRR-alfa-tokoferylu = 1,36 IU 2. Witamina E może być również stosowana w wodzie pitnej.	4 lutego 2021 r.
	Witamina E/Octan RRR-alfa-tokoferylu	<i>Substancja czynna</i> Octan RRR-alfa-tokoferylu: $C_{31}H_{52}O_3$ Nr CAS: 58-95-7 Kryteria czystości: Octan RRR-alfa-tokoferylu > 40 % <i>Metody analizy</i> 1. Do oznaczenia witaminy E (w postaci oleju) w dodatkach paszowych: Farmakopea Europejska EP-1257. 2. Do oznaczenia witaminy E (w postaci proszku) w dodatkach paszowych: Farmakopea Europejska EP-1801. 3. Do oznaczenia zawartości dopuszczonej witaminy E w paszy: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009.						

Numer identyfikacyjny dodatku	Dodatek	Wzór chemiczny, opis, metoda analizy	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
	Witamina E/RRR-alfa tokoferol	<i>Substancja czynna</i> RRR-alfa tokoferol: C₂₉H₅₀O₂ Nr CAS: 59-02-9 Kryteria czystości: RRR-alfa-tokoferol > 67 % <i>Metody analizy</i> 1. Do oznaczenia witaminy E (w postaci oleju) w dodatkach paszowych: Farmakopea Europejska EP-1256. 2. Do oznaczenia witaminy E (w postaci proszku) w dodatkach paszowych: Farmakopea Europejska EP-1801. 3. Do oznaczenia zawartości dopuszczonej witaminy E w paszy: rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009.						

(¹) Dz.U. L 54 z 26.2.2009, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 27/2011**z dnia 14 stycznia 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego**José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	76,6
	TN	113,1
	TR	107,2
	ZZ	99,0
0707 00 05	EG	158,2
	JO	87,5
	TR	145,3
	ZZ	130,3
0709 90 70	MA	41,4
	TR	127,5
	ZZ	84,5
0805 10 20	EG	57,3
	IL	67,1
	MA	54,7
	TR	70,4
	ZA	56,7
	ZZ	61,2
0805 20 10	MA	69,3
	TR	79,6
	ZZ	74,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	129,3
	HR	46,1
	IL	68,0
	JM	100,4
	MA	103,8
	TR	73,2
	ZZ	86,8
0805 50 10	TR	58,5
	ZZ	58,5
0808 10 80	CA	99,7
	CN	95,7
	US	124,4
	ZZ	106,6
0808 20 50	CN	87,7
	US	114,6
	ZZ	101,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 28/2011**z dnia 14 stycznia 2011 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 stycznia 2011 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa CIF stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.

- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe CIF ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.

- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ceną do obliczania należności przywozowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena CIF w przywozie ustalona w sposób określony w art. 5 wspomnianego rozporządzenia.

- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 16 stycznia 2011 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 16 stycznia 2011 r. należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 16 stycznia 2011 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	0,00

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Unii przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym lub na Morzu Czarnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Zjednoczonym Królestwie lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

31.12.2010-13.1.2011

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Pszenica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica twarda wysokiej jakości	Pszenica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	260,12	184,60	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	283,80	273,80	253,80	162,56
Premia za Zatokę	—	11,46	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	81,04	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 20,17 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: — EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 29/2011**z dnia 14 stycznia 2011 r.****w sprawie cen sprzedaży zbóż w ramach czwartych indywidualnych zaproszeń do składania ofert
na mocy procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. f) w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1017/2010 ⁽²⁾ uruchomiono sprzedaż zbóż w drodze procedur przetargowych zgodnie z warunkami przewidzianymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 oraz art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1017/2010, na podstawie ofert otrzymanych w ramach indywidualnych zaproszeń do składania ofert, Komisja musi ustalić minimalną cenę sprzedaży dla każdego rodzaju zbóż oraz każdego państwa członkowskiego lub podjąć decyzję o nieustaleniu minimalnej ceny sprzedaży.

- (3) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach czwartych indywidualnych zaproszeń do składania ofert podjęto decyzję, iż należy ustalić minimalną cenę sprzedaży dla zbóż oraz dla państw członkowskich.
- (4) Aby wywołać szybką reakcję rynku oraz zapewnić efektywne zarządzanie przedmiotowym środkiem, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do czwartych indywidualnych zaproszeń do składania ofert dotyczących sprzedaży zbóż w ramach procedur przetargowych otwartych rozporządzeniem (UE) nr 1017/2010, w przypadku których termin składania ofert upłynął z dniem 12 stycznia 2011 r., decyzje w sprawie ceny sprzedaży na dany rodzaj zboża i dla danego państwa członkowskiego określa się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Decyzje dotyczące sprzedaży

(EUR/t)

Państwo członkowskie	Minimalna cena sprzedaży		
	Pszenica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza
	Kod CN 1001 90	Kod CN 1003 00	Kod CN 1005 90 00
Belgique/België	X	X	X
България	X	X	X
Česká republika	X	180,28	X
Danmark	X	195,00	X
Deutschland	X	198,00	X
Eesti	X	185,50	X
Eire/Ireland	X	X	X
Elláda	X	X	X
España	X	X	X
France	X	198,10	X
Italia	X	X	X
Kypros	X	X	X
Latvija	X	X	X
Lietuva	X	X	X
Luxembourg	X	X	X
Magyarország	X	201,21	X
Malta	X	X	X
Nederland	X	X	X
Österreich	X	X	X
Polska	X	X	X
Portugal	X	X	X
România	X	X	X
Slovenija	X	X	X
Slovensko	X	180,30	X
Suomi/Finland	X	180,00	X
Sverige	X	190,00	X
United Kingdom	X	198,01	X

(—) Brak ustalonej minimalnej ceny sprzedaży (odrzucono wszystkie oferty)

(°) Brak ofert

(X) Brak zbóż dostępnych do sprzedaży

#) Nie dotyczy

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 30/2011**z dnia 14 stycznia 2011 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 24/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2011, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 15 stycznia 2011 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	61,95	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	61,95	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	61,95	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	61,95	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	60,43	0,00
1701 99 10 ⁽²⁾	60,43	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	60,43	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,60	0,17

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2011/17/WPZiB

z dnia 11 stycznia 2011 r.

zmieniająca decyzję Rady 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 października 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 22 grudnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/801/WPZiB ⁽²⁾ zmieniającą decyzję 2010/656/WPZiB w celu wprowadzenia zakazu wydawania wiz wobec osób, które utrudniają proces pokojowy i pojednanie narodowe, a zwłaszcza które zagrażają prawidłowemu przebiegowi wyborów.
- (3) Zważywszy na powagę sytuacji panującej w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej, do wykazu osób objętych

środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku II do decyzji 2010/656/WPZiB należy dodać inne osoby,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Osoby wskazane w załączniku do niniejszej decyzji zostają umieszczone w wykazie zawartym w załączniku II do decyzji 2010/656/WPZiB.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 stycznia 2011 r.

W imieniu Rady

J. MARTONYI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 285 z 30.10.2010, s. 28.

⁽²⁾ Dz.U. L 341 z 23.12.2010, s. 45.

ZAŁĄCZNIK

Osoby, o których mowa w art. 1

	Nazwisko (i ewent. pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
1.	Yanon Yapo		Uzurpujący stanowisko strażnika pieczęci, ministra sprawiedliwości i praw człowieka. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
2.	Dogou Alain		Uzurpujący stanowisko ministra obrony i służby obywatelskiej. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
3.	Emile Guiriéoulou		Uzurpujący stanowisko ministra spraw wewnętrznych. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
4.	Charles Désiré Noël Laurent Dallo		Uzurpujący stanowisko ministra gospodarki i finansów. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
5.	Augustin Kouadio Komoé		Uzurpujący stanowisko ministra górnictwa i energii. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
6.	Christine Adjobi Nebout		Uzurpująca stanowisko ministra zdrowia i walki z AIDS. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
7.	Yapo Atsé Benjamin		Uzurpujący stanowisko ministra budownictwa i urbanistyki. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
8.	Coulibaly Issa Malick		Uzurpujący stanowisko ministra rolnictwa. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
9.	Ahoua Don Mello		Uzurpujący stanowisko ministra ds. zaopatrzenia i melioracji. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
10.	N'Goua Abi Blaise		Uzurpujący stanowisko ministra transportu. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
11.	Anne Jacqueline Lohouès Oble		Uzurpująca stanowisko ministra edukacji narodowej. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
12.	Angèle Gnonsoa		Uzurpująca stanowisko ministra ds. kształcenia technicznego. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
13.	Koffi Koffi Lazare		Uzurpujący stanowisko ministra środowiska, zasobów wodnych i leśnictwa. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
14.	Elisabeth Badjo Djékouri (nazwisko męża: Dagbo Jeannie)		Uzurpująca stanowisko ministra służby cywilnej. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
15.	Charles Blé Goudé		Uzurpujący stanowisko ministra ds. młodzieży, szkolenia zawodowego i zatrudnienia; przewodniczący Panafrykańskiego Kongresu Młodzieży i Patriotów (COJEP). Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo. P.m.: od 2005 roku podlega sankcjom Rady Bezpieczeństwa ONZ.
16.	Philippe Attey		Uzurpujący stanowisko ministra przemysłu i rozwoju sektora prywatnego. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
17.	Danièle Boni Claverie (obywatelka Francji i RWK)		Uzurpująca stanowisko ministra ds. kobiet, rodziny i dzieci. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.

	Nazwisko (i ewent. pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
18.	Ettien Amoikon		Uzurpujący stanowisko ministra ds. technologii informacyjno-komunikacyjnych. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
19.	Ouattara Gnonzié		Uzurpujący stanowisko ministra łączności. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
20.	Alphonse Voho Sahi		Uzurpujący stanowisko ministra kultury. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
21.	Kata Kéké		Uzurpujący stanowisko ministra badań naukowych. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
22.	Franck Guéi		Uzurpujący stanowisko ministra sportu. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
23.	Touré Amara		Uzurpujący stanowisko ministra handlu. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
24.	Kouamé Sécéré Richard		Uzurpujący stanowisko ministra turystyki i rzemiosła. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
25.	Anne Gnahouret Tatret		Uzurpująca stanowisko ministra solidarności, odbudowy i spójności społecznej. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
26.	Nyamien Messou		Uzurpujący stanowisko ministra pracy. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
27.	Koné Katina Justin		Uzurpujący stanowisko ministra ds. budżetu. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
28.	N'guessan Yao Thomas		Uzurpujący stanowisko ministra ds. szkolnictwa wyższego przy Ministrze Edukacji Narodowej. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
29.	Lago Daléba Loan Odette		Uzurpująca stanowisko sekretarza stanu ds. uczniów i studentów. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
30.	Georges Armand Alexis Ouénin		Uzurpujący stanowisko sekretarza stanu ds. powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
31.	Dogo Djéréké Raphaël		Uzurpujący stanowisko sekretarza stanu ds. osób niepełnosprawnych. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
32.	Dosso Charles Radel Durando		Uzurpujący stanowisko sekretarza stanu ds. ofiar wojny. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
33.	Timothée Ahoua N'Guetta		Członek Rady Konstytucyjnej. Uczestniczył w zatwierdzeniu sfałszowanych wyników wyborów.
34.	Jacques André Daligou Monoko		Członek Rady Konstytucyjnej. Uczestniczył w zatwierdzeniu sfałszowanych wyników wyborów.
35.	Bruno Walé Ekpo		Członek Rady Konstytucyjnej. Uczestniczył w zatwierdzeniu sfałszowanych wyników wyborów.
36.	Félix Tano Kouakou		Członek Rady Konstytucyjnej. Uczestniczył w zatwierdzeniu sfałszowanych wyników wyborów.

	Nazwisko (i ewent. pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
37.	Hortense Kouassi Angoran		Członek Rady Konstytucyjnej. Uczestniczyła w zatwierdzeniu sfałszowanych wyników wyborów.
38.	Joséphine Suzanne Touré		Członek Rady Konstytucyjnej. Uczestniczyła w zatwierdzeniu sfałszowanych wyników wyborów.
39.	Konaté Navigué		Przewodniczący młodzieżowej frakcji <i>Front Populaire Ivoirien</i> (FPI) (Ludowy Front Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej). Podżeganie do nienawiści i przemocy.
40.	Patrice Bailly		Doradca ds. bezpieczeństwa byłego prezydenta Gbagbo.
41.	Marcel Gossio		Dyrektor generalny Autonomicznego Portu Abidżan. Wnosi wkład w finansowanie kas publicznych pozostających pod kontrolą byłego prezydenta.
42.	Alphonse Mangly		Dyrektor generalny służby celnej. Wnosi wkład w finansowanie kas publicznych pozostających pod kontrolą byłego prezydenta.
43.	Marc Gnatoa		Szef <i>Front de sécurisation du Centre-Ouest</i> (FSCO) (Front Bezpieczeństwa Środkowego Zachodu). Szef oddziałów milicji; akty przemocy.
44.	Moussa Touré Zéguen		Sekretarz generalny <i>Groupement des Patriotes pour la Paix</i> (GPP) (Ugrupowanie Patriotów na rzecz Pokoju). Szef oddziałów milicji; akty przemocy.
45.	Bro Grébé Geneviève		Przewodnicząca organizacji <i>Femmes patriotiques de Côte d'Ivoire</i> (Patriotki Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej). Podżeganie do nienawiści i przemocy.
46.	Lorougnon Marie Odette		Sekretarz krajowa kobiecej frakcji FPI. Podżeganie do nienawiści i przemocy.
47.	Felix Nanihio		Sekretarz <i>Generalny Conseil National de la Communication Audio Visuel</i> (CNCA) (Krajowa Rada Komunikacji Audiowizualnej). Aktywny udział w kampanii dezinformacyjnej.
48.	Stéphane Kipré		Dyrektor wydawniczy dziennika <i>Le Quotidien d'Abidjan</i> . Podżeganie do nienawiści i przemocy.
49.	Lahoua Souanga Etienne vel César Etou		Dyrektor wydawniczy i redaktor naczelny dziennika <i>Notre Voie</i> . Podżeganie do nienawiści i przemocy.
50.	Jean Baptiste Akrou		Dyrektor generalny dziennika <i>Fraternité Matin</i> . Podżeganie do nienawiści i przemocy.
51.	Generał broni Philippe Mangou		Szef sztabu wojskowego. Stanowisko polityczne przychylne wobec Laurenta Gbagbo. Represje wobec ruchów ludowych. Wyraźne udzielenie poparcia prezydentowi Gbagbo podczas ceremonii zaprzysiężenia.
52.	Pułkownik Affro (żandarmeria)		Zastępca dowódcy żandarmerii Represje wobec ruchów ludowych w lutym, listopadzie i grudniu 2010 roku.
53.	Laurent Ottro Zirignon		Prezes zarządu <i>Société Ivoirienne de Raffinage</i> (SIR). Wnosi wkład w finansowanie nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
54.	Abdoulaye Diallo		Prezes <i>Société Générale d'Importation et d'Exportation de Côte d'Ivoire</i> (SOGIEX SA). Wnosi wkład w finansowanie nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.

	Nazwisko (i ewent. pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
55.	Kassoum Fadika		Dyrektor PETROCI. Wnosi wkład w finansowanie nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
56.	Djédjé Mama Simone		Dyrektor generalna Skarbu Państwa. Wnosi wkład w finansowanie nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
57.	Feh Kessé Lambert		Dyrektor generalny ds. podatków. Wnosi wkład w finansowanie nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
58.	Frédéric Lafont (obywatel Francji)		Przedsiębiorca. Osoba prawdopodobnie naruszająca embargo.
59.	żona Frédérica Lafonta, nazwisko panieńskie Louise Esme Kado (obywatelka Francji)		Przedsiębiorca. Osoba prawdopodobnie naruszająca embargo.

DECYZJA RADY 2011/18/WPZiB**z dnia 14 stycznia 2011 r.****w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB przedłużającej obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

Artykuł 1

W decyzji Rady 2010/656/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

a także mając na uwadze, co następuje:

1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5**1.** Zamrożone zostają wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze będące w posiadaniu lub pod kontrolą, bezpośrednio lub pośrednio:**a)** osób, o których mowa w załączniku I, wskazanych przez Komitet Sankcji i o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) lub będące w dyspozycji podmiotów będących w posiadaniu lub pod kontrolą, bezpośrednio lub pośrednio, tych osób lub wszelkich osób działających w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, zgodnie ze wskazaniem Komitetu Sankcji;**b)** osób lub podmiotów, o których mowa w załączniku II, które nie figurują w wykazie zamieszczonym w załączniku I, a które spowalniają proces pokoju i pojednania narodowego, i które w szczególności zagrażają właściwym wynikom procesu wyborczego, lub będące w dyspozycji podmiotów będących w posiadaniu lub pod kontrolą, bezpośrednio lub pośrednio, tych osób lub wszelkich osób działających w ich imieniu lub pod ich kierunkiem.**2.** Żadne środki finansowe, aktywa finansowe ani zasoby gospodarcze nie są udostępniane, bezpośrednio lub pośrednio, osobom lub podmiotom, o których mowa w ust. 1, lub na rzecz tych osób lub podmiotów.**3.** Państwa członkowskie mogą dopuścić wyłączenia ze środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do środków finansowych i zasobów gospodarczych, które są:**a)** niezbędne do pokrycia podstawowych wydatków, wraz z płatnościami za żywność, czynsz lub kredyt hipoteczny, lekarstwa i leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe i opłaty na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej;**b)** przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrot wydatków poniesionych w związku ze świadczeniem usług prawniczych;

(1) W dniu 29 października 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej ⁽¹⁾.

(2) W dniu 13 grudnia 2010 r. Rada podkreśliła, że od wyborów prezydenckich zaplanowanych na dzień 31 października i 28 listopada 2010 r. w dużym stopniu zależy przywrócenie pokoju i stabilności w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej, oraz stwierdziła stanowczo, że woła suwerennie wyrażona przez naród tego państwa musi absolutnie zostać uszanowana.

(3) W dniu 17 grudnia 2010 r. Rada Europejska wezwała wszystkich przywódców w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej – zarówno cywilnych, jak i wojskowych – o poddanie się władzy demokratycznie wybranego prezydenta Alassana Ouattary, o ile dotychczas tego nie uczynili.

(4) W dniu 22 grudnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/801/WPZiB ⁽²⁾ zmieniającą decyzję 2010/656/WPZiB, by nałożyć ograniczenia podróży na te osoby, które spowalniają proces pokoju i pojednania narodowego, a w szczególności na te osoby, które zagrażają prawidłowym wynikom procesu wyborczego.

(5) W dniu 14 stycznia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/17/WPZiB ⁽³⁾ w sprawie zmiany decyzji 2010/656/WPZiB, by dopisać kolejne osoby do wykazu osób podlegających ograniczeniom podróży.

(6) Z uwagi na poważny charakter sytuacji w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej, wobec tych osób należy zastosować dodatkowe środki ograniczające.

(7) Ponadto wykaz osób podlegających środkom ograniczającym zamieszczony w załączniku II do decyzji 2010/656/WPZiB powinien zostać zmieniony i należy uaktualnić informacje dotyczące niektórych osób znajdujących się na liście,

⁽¹⁾ Dz.U. L 285 z 30.10.2010, s. 28.

⁽²⁾ Dz.U. L 341 z 23.12.2010, s. 45.

⁽³⁾ Zob. s. 31 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie należności lub opłat, zgodnie z przepisami krajowymi, za zwykle przechowywanie lub utrzymywanie zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych;
- d) konieczne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych;
- e) przedmiotem zastawu lub orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego, w którym to przypadku środki finansowe i zasoby gospodarcze mogą być wykorzystane do zaspokojenia roszczeń, na poczet których zostały zabezpieczone, lub roszczeń uznanych za zasadne w takim orzeczeniu, pod warunkiem, że zastaw ten został ustanowiony lub że orzeczenie zostało wydane przed dniem, w którym osoba, podmiot lub organ zostały wskazane przez Komitet Sankcji lub przez Radę i że odnośny zastaw nie został ustanowiony, a orzeczenie nie zostało wydane na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w niniejszym artykule.

W odniesieniu do osób i podmiotów wymienionych w załączniku I:

- wyłączenia, o których mowa w lit. a), b) i c) akapitu pierwszego niniejszego ustępu, mogą zostać przyjęte przez zainteresowane państwo członkowskie po powiadomieniu Komitetu Sankcji o zamiarze udzielenia zezwolenia na dostęp do takich środków finansowych i zasobów gospodarczych, w stosownych przypadkach i przy braku odmownej decyzji Komitetu Sankcji w terminie dwóch dni roboczych od daty takiego powiadomienia;
- wyłączenie, o którym mowa w lit. d) akapitu pierwszego niniejszego ustępu może zostać przyjęte przez zainteresowane państwo członkowskie po powiadomieniu Komitetu Sankcji i udzieleniu przez niego zgody;
- wyłączenie, o którym mowa w lit. e) akapitu pierwszego niniejszego ustępu może zostać przyjęte przez zainteresowane państwo członkowskie po powiadomieniu Komitetu Sankcji.

4. Ust. 2 nie stosuje się do środków powiększających saldo zamrożonych funduszy, będących:

- a) odsetkami lub innymi dochodami z tych rachunków; lub

- b) płatnościami należnymi z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami ograniczającymi na mocy wspólnego stanowiska 2004/852/WPZiB lub niniejszej decyzji,

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności podlegają nadal ust. 1.”;

2) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

2. Niniejsza decyzja podlega przeglądowi, zmianom lub uchynieniu, w stosownych przypadkach, zgodnie z odpowiednimi decyzjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

3. Środki, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) i art. 5 ust. 1 lit. b), poddawane są regularnej weryfikacji, co najmniej raz na 12 miesięcy. Środki te przestają mieć zastosowanie do odnośnych osób i podmiotów, jeżeli Rada stwierdzi w trybie określonym w art. 6 ust. 2, że warunki ich stosowania już nie zachodzą.”.

Artykuł 2

Załącznik II do decyzji Rady 2010/656/WPZiB zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2011 r.

W imieniu Rady

J. MARTONYI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) i art. 5 ust. 1 lit. b)

A. Osoby

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
1.	Pascal Affi N'Guessan	Urodzony 1 stycznia 1953 r. w miejscowości Bouadikro; nr paszportu: PD-AE 09DD00013.	Przewodniczący organizacji <i>Front Populaire Ivoirien</i> (FPI) (Ludowy Front Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej); utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy.
2.	Podpułkownik Nathanaël Ahouman Brouha	Urodzony 6 czerwca 1960 r.	Dowódca <i>Groupe de Sécurité de la Présidence de la République</i> (GSPR) (Grupa Ochrony Prezydenta Republiki). Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
3.	Aké N'Gbo Gilbert Marie	Urodzony 8 października 1955 r. w Abidżanie; nr paszportu: 08 AA 61107 (data ważności: 2 kwietnia 2014 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska premiera i ministra planowania i rozwoju. Członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo.
4.	Pierre Israël Amessan Brou		Dyrektor generalny <i>Radio Télévision Ivoirienne</i> (RTI) (Radio i Telewizja Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej - RWKS); utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy oraz poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.
5.	Frank Anderson Kouassi		Przewodniczący <i>Conseil National de la Communication Audiovisuelle</i> (CNCA) (Krajowa Rada Komunikacji Audiowizualnej); utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy oraz poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
6.	Nadiani Bamba	Urodzona 13 czerwca 1974 r. w Abidżanie; nr paszportu: PD - AE 061 FP 04	Dyrektor grupy <i>Cyclone</i> wydającej dziennik „Le Temps”; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy oraz poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.
7.	Kadet Bertin	Urodzony ok. 1957 r. w miejscowości Mama.	Doradca ds. bezpieczeństwa Laurenta Gbagbo; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta. Sprzyjający tworzeniu ruchów o charakterze represyjnym i zastraszającym.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
8.	Generał Dogbo Blé	Urodzony 2 lutego 1959 r. w miejscowości Daloa.	Dowódca oddziałów Gwardii Republikańskiej. Utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
9.	Bohoun Bouabré Paul Antoine	Urodzony 9 lutego 1957 r. w miejscowości Issia; nr paszportu: PD AE 015 FO 02	Były minister stanu, wysoki przedstawiciel FPI: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich.
10.	Podprefekt Oulaï Delefosse	Urodzony 28 października 1968 r.	Szef organizacji <i>Union patriotique pour la résistance du Grand Ouest</i> (UPRGO) (Patriotyczna Unia na rzecz Oporu Regionu Zachodniego). utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez odmowę złożenia broni oraz uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
11.	Admirał Vagba Faussignau	Urodzony 31 grudnia 1954 r. w miejscowości Bobia.	Dowódca marynarki RWKS - zastępca szefa sztabu: odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
12.	Pastor Gammi		Szef organizacji <i>Mouvement ivoirien pour la libération de l'Ouest</i> (MILOCI) (Ruch RWKS na rzecz Wyzwolenia Zachodniej Części RWKS): utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez odmowę złożenia broni oraz uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
13.	Laurent Gbagbo	Urodzony 31 maja 1945 r. w miejscowości Gagnoa.	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska prezydenta republiki: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich.
14.	Simone Gbagbo	Urodzona 20 czerwca 1949 r. w miejscowości Moossoou.	Przewodnicząca grupy <i>Front Populaire Ivoirien</i> (FPI) (Ludowy Front RWKS) w Zgromadzeniu Narodowym: Utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy.
15.	Generał Guiai Bi Poin	Urodzony 31 grudnia 1954 r. w miejscowości Gounela.	Szef <i>Centre de Commandement des Opérations de Sécurité</i> (CECOS) (Centrum Dowodzenia Operacjami Bezpieczeństwa): utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
16.	Denis Maho Glofiei	Urodzony w miejscowości Val de Marne.	Szef organizacji <i>Front de libération du Grand Ouest</i> (FLGO) (Front Wyzwolenia Regionu Zachodniego). Utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez odmowę złożenia broni oraz uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
17.	Kapitan Anselme Séka Yapo	Urodzony 2 maja 1973 r. w miejscowości Adzopé.	Osobista ochrona Simone Gbagbo. Odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
18.	Désiré Tagro	Urodzony 27 stycznia 1959 r. w miejscowości Issia; nr paszportu: PD - AE 065FH08.	Sekretarz generalny urzędu prezydenckiego, do którego prawo rości sobie Laurent Gbagbo: członek nielegalnego rządu Laurenta Gbagbo, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich. Udział w represjach z użyciem przemocy wobec ruchów ludowych w lutym, listopadzie i grudniu 2010 r.
19.	Yao N'Dré	Urodzony 29 grudnia 1956 r.	Przewodniczący Rady Konstytucyjnej: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
20.	Yanon Yapo		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska kanclerza, ministra sprawiedliwości i praw człowieka: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
21.	Dogou Alain	Urodzony 16 lipca 1964 r. w miejscowości Aboisso; nr paszportu: PD-AE/053FR05 (data ważności: 27 maja 2011 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra obrony i służby obywatelskiej: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
22.	Emile Guiriéoulou	Urodzony 1 stycznia 1949 r. w miejscowości Guiglo; nr paszportu: PD-AE/008GO03 (data ważności: 14 marca 2013 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra spraw wewnętrznych: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
23.	Charles Désiré Noël Laurent Dallo	Urodzony 23 października 1955 r. w miejscowości Gagnoa; nr paszportu: 08AA19843 (data ważności: 13 października 2013 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra gospodarki i finansów: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
24.	Augustin Kouadio Komoé	Urodzony 19 września 1961 r. w miejscowości Kokomian; nr paszportu: PD-AE/010GO03 (data ważności: 14 marca 2013 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra ds. kopalń i energetyki: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
25.	Christine Adjobi Nebout (alias Aya Christine Rosalie Adjobi z domu Nebout)	Urodzona 24 lipca 1949 r. w miejscowości Grand Bassam; nr paszportu: PD-AE/017FY12 (data ważności: 14 grudnia 2011 r.)	Uzurpująca sobie prawo do stanowiska ministra zdrowia i walki z AIDS: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
26.	Yapo Atsé Benjamin	Urodzony 1 stycznia 1951 r. w miejscowości Akoupé; nr paszportu: PD-AE/089GO04 (data ważności: 1 kwietnia 2013 r.); PS-AE/057AN06	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra budownictwa i urbanistyki: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
27.	Coulibaly Issa Malick	Urodzony 19 sierpnia 1953 r. w miejscowości Korhogo; nr paszportu: PD-AE/058GB05 (data ważności: 10 maja 2012 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra rolnictwa: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
28.	Ahoua Don Mello	Urodzony 23 czerwca 1958 r. w miejscowości Bongouanou; nr paszportu: PD-AE/044GN02 (data ważności: 23 lutego 2013 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra ds. zaopatrzenia i melioracji, rzecznik rządu: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
29.	N'Goua Abi Blaise		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra transportu: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
30.	Anne Jacqueline Lohouès Oble	Urodzona 7 listopada 1950 r. w miejscowości Dabou; nr paszportu: PD-AE/050GU08 (data ważności: 4 sierpnia 2013 r.)	Uzurpująca sobie prawo do stanowiska ministra edukacji narodowej: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
31.	Angèle Gnonsoa (alias Zon Sahon)	Urodzona 1 stycznia 1940 r. w miejscowości Taï; nr paszportu: PD-AE/040ER05 (data ważności: 28 maja 2012 r.)	Uzurpująca sobie prawo do stanowiska ministra szkolnictwa technicznego: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
32.	Koffi Koffi Lazare		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra środowiska, zasobów wodnych i leśnych: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
33.	Elisabeth Badjo Djékouri; Žona Dagbo Jeannie	Urodzona 24 grudnia 1971 r. w miejscowości Lakota; nr paszportu: 08AA15517 (data ważności: 25 listopada 2013 r.); PS-AE/040HD12 (data ważności: 1 grudnia 2011 r.)	Uzurpująca sobie prawo do stanowiska ministra ds. służby cywilnej: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
34.	Charles Blé Goudé	Urodzony 1 stycznia 1972 r. w miejscowości Kpoh; poprzedni paszport: DD-AE/088OH12	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra ds. młodzieży, kształcenia zawodowego i zatrudnienia, przewodniczący organizacji Congrès Panafricain des Jeunes et des Patriotes (COJEP) (Panafrykański Kongresu Młodzieży i Patriotów): utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo. Uwaga: Rada Bezpieczeństwa ONZ nałożyła na niego sankcje już w 2005 r.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
35.	Philippe Attey	Urodzony 10 października 1951 r. w miejscowości Agboville; poprzedni paszport: AE/32AH06	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra przemysłu i rozwoju sektora prywatnego: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
36.	Danièle Boni Claverie (obywatelka Francji i Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej)		Uzurpująca sobie prawo do stanowiska ministra ds. kobiet, rodziny i dzieci: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
37.	Ettien Amoikon		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra technik informacyjno-komunikacyjnych: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
38.	Ouattara Gnonzié		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra łączności: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
39.	Alphonse Voho Sahi	Urodzony 15 czerwca 1958 r. w miejscowości Gueyede; nr paszportu: PD-AE/066FP04 (data ważności: 1 kwietnia 2011 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra kultury: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
40.	Kata Kéké (alias Keke Joseph Kata)	Urodzony 1 stycznia 1951 r. w miejscowości Daloa; nr paszportu: PD-AE/086FO02 (data ważności: 27 lutego 2011 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra ds. badań naukowych: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
41.	Franck Guéi	Urodzony 20 lutego 1967 r.; nr paszportu: PD-AE/082GL12 (data ważności: 22 grudnia 2012 r.)	Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra sportu: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
42.	Touré Amara		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra handlu: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
43.	Kouamé Sécré Richard		Uzurpujący sobie prawo do stanowiska ministra ds. turystyki i rzemiosła: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
44.	Anne Gnahouret Tatret		Uzurpując sobie prawo do stanowiska ministra ds. solidarności, odbudowy i spójności społecznej; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
45.	Nyamien Messou	Urodzony 20 czerwca 1954 r. w miejscowości Bongouanou; poprzedni paszport: PD-AE/056FE05 (data ważności: 29 maja 2010 r.)	Uzurpując sobie prawo do stanowiska ministra pracy; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
46.	Koné Katina Justin		Uzurpując sobie prawo do stanowiska ministra wyznaczonego ds. budżetu; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
47.	N'Guessan Yao Thomas		Uzurpując sobie prawo do stanowiska ministra wyznaczonego przy ministrze edukacji narodowej i odpowiadającego za szkolnictwo wyższe; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
48.	Lago Daléba Loan Odette	Urodzona 1 stycznia 1955 r. w miejscowości Floleu; nr paszportu: 08AA68945 (data ważności: 29 kwietnia 2014 r.)	Uzurpując sobie prawo do stanowiska sekretarza stanu odpowiadającego za kwestie szkolne i studenckie; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
49.	Georges Armand Alexis Ouégnin	Urodzony 27 sierpnia 1953 r. w miejscowości Bouaké; nr paszportu: 08AA59267 (data ważności: 24 marca 2014 r.)	Uzurpując sobie prawo do stanowiska sekretarza stanu odpowiadającego za kwestie powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
50.	Dogo Djéréké Raphaël		Uzurpując sobie prawo do stanowiska sekretarza stanu odpowiadającego za kwestie dotyczące niepełnosprawnych; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
51.	Dosso Charles Radel Durando		Uzurpując sobie prawo do stanowiska sekretarza stanu odpowiadającego za kwestie dotyczące ofiar wojny; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich poprzez udział w nielegalnym rządzie Laurenta Gbagbo.
52.	Timothée Ahoua N'Guetta	Urodzony 25 kwietnia 1931 r. w miejscowości Aboisso; nr paszportu: PD-AE/084FK10 (data ważności: 20 października 2013 r.)	Członek Rady Konstytucyjnej; utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
53.	Jacques André Daligou Monoko		Członek Rady Konstytucyjnej: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
54.	Bruno Walé Ekpo		Członek Rady Konstytucyjnej: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
55.	Félix Tano Kouakou	Urodzony 12 marca 1959 r. w miejscowości Ouelle; nr paszportu: PD-AE/091FD05 (data ważności: 13 maja 2010 r.)	Członek Rady Konstytucyjnej: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
56.	Hortense Kouassi Angoran		Członkini Rady Konstytucyjnej: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
57.	Joséphine Suzanne Touré	Urodzona 28 lutego 1972 r. w Abidżanie; nr paszportu: PD-AE/032GL12 (data ważności: 7 grudnia 2012 r.); 08AA62264 (data ważności: 6 kwietnia 2014 r.)	Członkini Rady Konstytucyjnej: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania, odmowa uznania wyniku wyborów prezydenckich; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
58.	Konaté Navigué	Urodzony 4 marca 1974 r. w miejscowości Tindara; nr paszportu: PD-AE/076FE06 (data ważności: 5 czerwca 2010 r.)	Przewodniczący frakcji młodych we <i>Front Populaire Ivoirien</i> (FPI) (Ludowy Front Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej); publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy.
59.	Patrice Baï		Doradca ds. bezpieczeństwa byłego prezydenta Laurenta Gbagbo: koordynuje akcje zastraszania przeciwników; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
60.	Marcel Gossio	Urodzony 18 lutego 1951 r. w miejscowości Adjamé; nr paszportu: 08AA14345 (data ważności: 6 października 2013 r.)	Dyrektor generalny Autonomicznego Portu w Abidżanie: osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta; uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
61.	Alphonse Mangly (alias Mangley)	Urodzony 1 stycznia 1958 r. w miejscowości Danané; nr paszportu: 04LE57580 (data ważności: 16 czerwca 2011 r.); PS-AE/077HK08 (data ważności: 3 sierpnia 2012 r.); PD-AE/065GK11 (data ważności: 15 listopada 2012 r.) PD-AE/065GK11 (data ważności: 15 listopada 2012 r.)	Dyrektor generalny ds. cel: osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta; uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
62.	Marc Gnatoa		Szef FSCO (<i>Front de sécurisation du Centre-Ouest</i> – Front Bezpieczeństwa Środkowego Zachodu): uczestniczył w akcjach o charakterze represyjnym. Utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez odmowę złożenia broni oraz uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
63.	Moussa Touré Zéguen	Urodzony 9 września 1944 r.; poprzedni paszport: AE/46CR05	Sekretarz generalny GPP (<i>Groupement des Patriotes pour la Paix</i> – Ugrupowanie Patriotów na rzecz Pokoju): odpowiada za oddziały milicji. Uczestniczył w represjach po drugiej turze wyborów prezydenckich. Utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez odmowę złożenia broni oraz uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
64.	Bro Grébé Geneviève z domu Yobou	Urodzona 13 marca 1953 r. w miejscowości Grand Alepé; nr paszportu: PD-AE/072ER06 (data ważności: 6 juin 2012 r.)	Przewodnicząca organizacji <i>Femmes patriotiques de Côte d'Ivoire</i> (Patriotki Wybrzeża Kości Słoniowej): utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy.
65.	Lorougnon Souhonon Marie Odette z domu Gnabri		Sekretarz krajowy frakcji kobiet we <i>Front Populaire Ivoirien</i> (FPI) (Ludowy Front Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej): utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy.
66.	Felix Nanihio		Sekretarz generalny CNCA (<i>Conseil National de la Communication Audiovisuelle</i> – Krajowa Rada Komunikacji Audiowizualnej): utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy oraz poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.; osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
67.	Stéphane Kipré		Dyrektor wydawniczy dziennika <i>Le Quotidien d'Abidjan</i> : utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy oraz poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.
68.	Lahoua Souanga Etienne (alias César Etou)		Dyrektor wydawniczy i redaktor naczelny dziennika <i>Notre Voie</i> : utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy oraz poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.
69.	Jean Baptiste Akrou	Urodzony 1 stycznia 1956 r. w Jamusukrze; nr paszportu: 08AA15000 (data ważności: 5 października 2013 r.)	Dyrektor generalny dziennika <i>Fraternité Matin</i> : utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy oraz poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
70.	Generał broni Philippe Mangou		Szef sztabu: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
71.	Generał Affro (żandarmeria)		Zastępca naczelnego dowódcy żandarmerii: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
72.	Ottro Laurent Zirignon	Urodzony 1 stycznia 1943 r. w miejscowości Gagnoa; nr paszportu: 08AB47683 (data ważności: 26 stycznia 2015 r.); PD-AE/062FR06 (data ważności: 1 czerwca 2011 r.); 97LB96734	Przewodniczący Rady Administracyjnej <i>Société Ivoirienne de Raffinage</i> (SIR); osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta; uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
73.	Kassoum Fadika	Urodzony 7 czerwca 1962 r. w miejscowości Man; nr paszportu: 08AA57836 (data ważności: 1 kwietnia 2014 r.)	Dyrektor PETROCI: osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta; uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
74.	Djédjé Mama Ohoua Simone	Urodzona 1 stycznia 1957 r. w miejscowości Zialegrehoa lub Gagnoa; nr paszportu: 08AA23624 (data ważności: 22 października 2013 r.); PD-AE/006FR05	Dyrektor generalny ds. skarbu: osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta; uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
75.	Kessé Feh Lambert	Urodzony 22 listopada 1948 r. w miejscowości Gbonne; nr paszportu: PD-AE/047FP03 (data ważności: 26 marca 2011 r.)	Dyrektor generalny ds. podatków: osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta; uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
76.	Aubert Zohoré		Doradca specjalny Laurenta Gbagbo ds. gospodarczych: osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
77.	Thierry Legré		Członek ruchu młodych patriotów: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania poprzez publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy.
78.	Generał broni Kassaraté Edouard Tiapé		Naczelnny dowódca żandarmerii: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
79.	Starszy pułkownik Babri Gohourou Hilaire		Rzecznik sił bezpieczeństwa Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej: utrudnianie procesu pokojowego i pojednania; publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy. Wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.

	Nazwisko (i ewentualnie pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
80.	Nadinspektor policji Yoro Claude		Dyrektor jednostek interwencyjnych Policji Narodowej; odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; Wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
81.	Komisarz Loba Gnango Emmanuel Patrick		Dowódca brygady walczącej z rozruchami (BAE); odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
82.	Kapitan Guei Badia		Baza morska – Marynarka Narodowa; odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
83.	Porucznik Ourigou Bawa		Baza morska – Marynarka Narodowa; odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
84.	Komisarz Joachim Robe Gogo		Szef operacji w <i>Centre de Commandement des Opérations de Sécurité</i> (CECOS) (Centrum Dowodzenia Operacjami Bezpieczeństwa); odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej; wojskowy odmawiający uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta.
85.	Gilbert Anoh N'Guessan		Przewodniczący Komitetu Zarządzającego Branżą Kawy i Kakao (<i>Comité de Gestion de la Filière Café et Cacao</i> – CGFCC); osoba odmawiająca uznania zwierzchnictwa demokratycznie wybranego prezydenta; uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.

B. Podmioty

	Nazwa (i ewentualnie inne nazwy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
1.	PETROCI (<i>Société Nationale d'Opérations Pétrolières de la Côte d'Ivoire</i>)	Abidjan Plateau, Immeuble les Hévées - 14 boulevard Carde	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
2.	SIR (<i>Société Ivoirienne de Raffinage</i>)	Abidjan Port Bouët, Route de Vridi – Boulevard de Petit Bassam	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
3.	Port Autonome d'Abidjan (Autonomiczny Port w Abidżanie)	Abidjan Vridi, Zone portuaire	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.

	Nazwa (i ewentualnie inne nazwy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
4.	Port Autonome de San Pedro (Autonomiczny Port w San Pedro)	San Pedro, Zone portuaire Przedstawicielstwo w Abidżanie: Immeuble Ancien Monoprix, face Gare Sud Plateau - 1er Étage côté Rue du Commerce	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
5.	BNI (Banque Nationale d'Investissement)	Abidjan Plateau, Avenue Marchand – Immeuble SCIAM	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
6.	BFA (Banque pour le Financement de l'Agriculture)	Abidjan Plateau, Rue Lecoeur – Immeuble Alliance B, 2ème – 4ème étage	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
7.	Versus Bank	Abidjan Plateau, Avenue Botreau Roussel – Immeuble CRRAE UMOA, derrière la BCEAO, face à la rue des Banques	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
8.	CGFCC (Comité de Gestion de la Filière Café et Cacao)	Abidjan Plateau - Immeuble CAISTAB, 23 ^{ème} étage	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
9.	APROCANCI (l'Association des Producteurs de Caoutchouc Naturel de Côte d'Ivoire)	Cocody II Plateau Boulevard Latrille – Sicogi, bloc A Bâtiment D 1er étage	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
10.	SOGEPE (Société de gestion du patrimoine de l'électricité)	Abidjan Plateau, Place de la République - Immeuble EEI, 15ème étage	Uczestniczy w finansowaniu nielegalnej administracji Laurenta Gbagbo.
11.	RTI (Radiodiffusion Télévision ivoirienne)	Cocody Boulevard des Martyrs, 08 - BP 883 - Abidjan 08 - Côte d'Ivoire	Publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy poprzez udział w kampaniach dezinformacyjnych dotyczących wyborów prezydenckich z 2010 r.”

DECYZJA KOMISJI**z dnia 14 stycznia 2011 r.****w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na mocy art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w odniesieniu do szczebli do stosowania niekonstrukcyjnego w spoinach budynków i chodników***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 62)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2011/19/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13 ust. 4,

po konsultacji ze Stałym Komitetem ds. Budownictwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja zobowiązana jest wybrać jedną z dwóch procedur zaświadczenia zgodności wyrobu, zgodnie z art. 13 ust. 3 dyrektywy 89/106/EWG. Artykuł ten stanowi, że Komisja powinna wybrać możliwie najmniej uciążliwą procedurę zgodną z wymaganiami dotyczącymi bezpieczeństwa. Niezbędne jest zatem podjęcie decyzji dla danego wyrobu lub rodziny wyrobów, czy obecność systemu fabrycznej kontroli produkcji, za który odpowiedzialność ponosi producent, jest koniecznym i wystarczającym warunkiem do zaświadczenia zgodności oraz czy z przyczyn dotyczących zachowania zgodności z kryteriami wymienionymi w art. 13 ust. 4 wymagana jest interwencja uprawnionego organu.
- (2) Artykuł 13 ust. 4 wymaga, aby ustalona w ten sposób procedura była wskazana w mandatach i w specyfikacjach technicznych. Dlatego pożądane jest określenie wyrobu lub rodziny wyrobów wymienionych w specyfikacjach technicznych.
- (3) Obie procedury przewidziane w art. 13 ust. 3 dyrektywy 89/106/EWG są opisane szczegółowo w załączniku III do tej dyrektywy. Dlatego też niezbędne jest jasne określenie metod, za pomocą których te dwie procedury mają być wprowadzane w życie dla każdego wyrobu lub

rodziny wyrobów, w odniesieniu do załącznika III, z uwagi na fakt, że załącznik III daje preferencje niektórym systemom.

- (4) Procedura określona w art. 13 ust. 3 lit. a) odpowiada systemom przedstawionym jako pierwsza możliwość, bez stałego nadzoru, oraz jako możliwości druga i trzecia przedstawione w załączniku III pkt 2 ppkt (ii), a procedura określona w art. 13 ust. 3 lit. b) odpowiada systemom przedstawionym w załączniku III pkt 2 ppkt (i) oraz jako pierwsza możliwość, z nadzorem stałym, w załączniku III pkt 2 ppkt (ii),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodność wyrobów i rodzin wyrobów wymienionych w załączniku I zaświadcza się z zastosowaniem procedury, zgodnie z którą, oprócz systemu fabrycznej kontroli produkcji przez producenta, w ocenę i nadzór nad kontrolą produkcji lub samym wyrobem zaangażowany jest uprawniony organ.

Artykuł 2

Procedurę zaświadczenia zgodności określoną w załączniku II wskazuje się w mandatach dotyczących zharmonizowanych norm europejskich.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji

Antonio TAJANI

Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 12.

ZAŁĄCZNIK I

Szczeliwa do stosowania niekonstrukcyjnego w spoinach budynków i chodników:

1. Szczeliwa do zewnętrznych lub wewnętrznych ścian; ścianek działowych.
 2. Szczeliwa do oszklenia (z wyjątkiem szczeliw do akwariów, oszklenia konstrukcyjnego, pierwszego i zewnętrznego uszczelnienia do produkcji izolowanych zespołów okiennych, oszklenia horyzontalnego (poniżej 7°) oraz szkła organicznego).
 3. Szczeliwa do spoin sanitarnych (z wyjątkiem zastosowań przemysłowych, do wody pitnej, podwodnych (baseny, oczyszczalnie ścieków etc.) oraz przeznaczonych do kontaktu z żywnością).
 4. Szczeliwa do spoin chodników (z wyjątkiem chemicznych środków ograniczających, zanurzonych, dróg i innych obszarów ruchu, lotnisk i zakładów oczyszczania ścieków).
-

ZAŁĄCZNIK II

Uwaga: Dla wyrobów mających więcej niż jedno zastosowanie, określone w następujących rodzinach wyrobów, zadania dla uprawnionego organu w ramach odpowiednich systemów zaświadczenia zgodności kumulują się.

RODZINA WYROBÓW

SZCZELIWA DO STOSOWANIA NIEKONSTRUKCYJNEGO W SPOINACH BUDYNKÓW I CHODNIKÓW (1/2)**Systemy zaświadczenia zgodności**

Dla wyrobów i ich zamierzonych zastosowań wnosi się do CEN/CENELEC o wyszczególnienie następujących systemów zaświadczenia zgodności w stosownych zharmonizowanych normach europejskich:

Produkt	Przeznaczenie	Poziomy lub klasy	System zaświadczenia zgodności
— Szczeliwa do zewnętrznych ścian	Zastosowania na zewnątrz budynków	—	3
— Szczeliwa do wewnętrznych ścian, ścianek działowych	Zastosowania wewnątrz budynków	—	4
— Szczeliwa do oszklenia	Do stosowania w budownictwie	—	3
— Szczeliwa do spoin chodników		—	3
— Szczeliwa do spoin sanitarnych		—	3

System 3: Zob. załącznik III do dyrektywy 89/106/EWG pkt 2 ppkt (ii), druga możliwość.

System 4: Zob. załącznik III do dyrektywy 89/106/EWG pkt 2 ppkt (ii), trzecia możliwość.

Specyfikacja systemu zaświadczenia zgodności powinna być tak dobrana, aby system ten mógł być wprowadzany w życie nawet wówczas, gdy ustalenie niektórych właściwości użytkowych produktu nie jest konieczne, z uwagi na fakt, że co najmniej jedno państwo członkowskie w ogóle nie posiada wymogów prawnych dotyczących właściwości produktu (zob. art. 2 ust. 1 dyrektywy 89/106/EWG oraz, gdy to właściwe, ppkt 1.2.3 dokumentów wyjaśniających). W tych przypadkach nie wolno nakładać na producenta obowiązku sprawdzenia charakterystyki wyrobu, jeśli nie życzy on sobie przedkładać deklaracji dotyczących właściwości produktu w tym zakresie.

RODZINA WYROBÓW

SZCZELIWA DO STOSOWANIA NIEKONSTRUKCYJNEGO W SPOINACH BUDYNKÓW I CHODNIKÓW (2/2)**Systemy zaświadczenia zgodności**

Dla wyrobów i ich zamierzonych zastosowań wnosi się do CEN/CENELEC o wyszczególnienie następujących systemów zaświadczenia zgodności w stosownych zharmonizowanych normach europejskich:

Wyroby	Zamierzone zastosowania	Poziomy lub klasy (reakcja na działanie ognia)	Systemy zaświadczenia zgodności
Szczeliwa do stosowania niekonstrukcyjnego w spoinach budynków i chodników	Dotyczy zastosowań podlegających przepisom w zakresie reakcji na ogień	A1 (*), A2 (*), B (*), C (*)	1
		A1 (**), A2 (**), B (**), C (**), D, E	3
		(A1 do E) (***), F	4

System 1: Zob. załącznik III do dyrektywy 89/106/EWG pkt 2 ppkt (i), bez badań audytowych próbek.

System 3: Zob. załącznik III do dyrektywy 89/106/EWG pkt 2 ppkt (ii), druga możliwość.

System 4: Zob. załącznik III do dyrektywy 89/106/EWG pkt 2 ppkt (ii), trzecia możliwość.

(*) Produkty/materiały, dla których podwyższenie klasyfikacji reakcji na działanie ognia jest możliwe dzięki wyraźnie rozpoznawalnemu etapowi w procesie produkcji (np. zastosowanie dodatków opóźniających działanie ognia lub ograniczenie materiału organicznego).

(**) Wyroby/materiały nieobjęte przypisem (*).

(***) Produkty/materiały, które nie wymagają badania na reakcję na działanie ognia (np. produkty/materiały klas A1 zgodnie z decyzją Komisji 96/603/WE).

Specyfikacja systemu zaświadczenia zgodności powinna być tak dobrana, aby system ten mógł być wprowadzany w życie nawet wówczas, gdy ustalenie niektórych właściwości użytkowych produktu nie jest konieczne, z uwagi na fakt, że co najmniej jedno państwo członkowskie w ogóle nie posiada wymogów prawnych dotyczących właściwości produktu (zob. art. 2 ust. 1 dyrektywy 89/106/EWG oraz, gdy to właściwe, ppkt 1.2.3 dokumentów wyjaśniających). W tych przypadkach nie wolno nakładać na producenta obowiązku sprawdzenia charakterystyki wyrobu, jeśli nie życzy on sobie przedkładać deklaracji dotyczących właściwości produktu w tym zakresie.

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO
z dnia 13 grudnia 2010 r.
w sprawie podwyższenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego
(EBC/2010/26)
(2011/20/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwany dalej „Statutem ESBC”), w szczególności jego art. 28 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1009/2000 z dnia 8 maja 2000 r. dotyczące powiększenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 28 ust. 1 Statutu ESBC kapitał Europejskiego Banku Centralnego (EBC) wynosi 5 miliardów EUR. W wyniku przystąpienia do Unii państw członkowskich i przyjęcia ich banków centralnych do Europejskiego Systemu Banków Centralnych kapitał EBC został podwyższony do 5 760 652 402,58 EUR w trybie art. 48 ust. 3 Statutu ESBC.
- (2) Zgodnie ze zdaniem drugim art. 28 ust. 1 Statutu ESBC kapitał EBC może zostać podwyższony o kwotę określoną przez Radę Prezesów, stanowiącą większość kwalifikowaną przewidzianą w art. 10 ust. 3 Statutu ESBC, w granicach i na warunkach ustanowionych przez Radę Unii Europejskiej zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41 Statutu ESBC.
- (3) Zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1009/2000 Rada Prezesów EBC ma prawo powiększyć kapitał EBC ponad sumę określoną w pierwszym zdaniu art. 28 ust. 1 Statutu ESBC o dodatkową kwotę nieprzekraczającą 5 miliardów EUR.

- (4) Zgodnie z motywem 4 rozporządzenia (WE) nr 1009/2000 rozporządzenie to ustanawia limit przyszłych podwyższeń kapitału EBC umożliwiając Radzie Prezesów EBC podjęcie w przyszłości decyzji o faktycznym powiększeniu tego kapitału w celu utrzymania podstawy współczynnika kapitał-aktywa na poziomie umożliwiającym prowadzenie działalności przez EBC.
- (5) Biorąc pod uwagę zwiększenie w ostatnich latach sumy bilansowej EBC, za konieczne uznaje się podwyższenie kapitału EBC o 5 miliardów EUR w celu utrzymania podstawy współczynnika kapitał-aktywa na poziomie umożliwiającym prowadzenie działalności przez EBC,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Podwyższenie kapitału EBC

Kapitał EBC podwyższa się o 5 miliardów EUR, z kwoty 5 760 652 402,58 EUR do kwoty 10 760 652 402,58 EUR.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 29 grudnia 2010 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 13 grudnia 2010 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

⁽¹⁾ Dz.U. L 115 z 16.5.2000, s. 1.

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 13 grudnia 2010 r.****w sprawie opłacenia podwyższenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro****(EBC/2010/27)****(2011/21/UE)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwany dalej „Statutem ESBC”), w szczególności jego art. 28 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja EBC/2008/24 z dnia 12 grudnia 2008 r. określająca środki niezbędne dla opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez uczestniczące krajowe banki centralne ⁽¹⁾ ustaliła, w jaki sposób i do jakiego poziomu krajowe banki centralne (KBC) państw członkowskich, których walutą jest euro, były zobowiązane do opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego (EBC) na dzień 1 stycznia 2009 r.
- (2) Zgodnie z art. 1 decyzji EBC/2010/26 z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie podwyższenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾ z dniem 29 grudnia 2010 r. kapitał EBC został podwyższony o 5 miliardów EUR, z kwoty 5 760 652 402,58 EUR do kwoty 10 760 652 402,58 EUR.
- (3) Decyzja EBC/2008/23 z dnia 12 grudnia 2008 r. dotycząca procentowego udziału krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego ⁽³⁾ określa klucz subskrypcji kapitału EBC zgodnie z art. 29 ust. 3 Statutu ESBC oraz ustanawia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2009 r., wagi w kluczu kapitałowym przypisane poszczególnym KBC (zwane dalej „wagami klucza kapitałowego”).
- (4) Zgodnie z art. 28 ust. 3 Statutu ESBC Rada Prezesów, stanowiąc większością kwalifikowaną przewidzianą w artykule 10 ust. 3 Statutu ESBC, określa wymaganą wysokość i sposób opłacenia kapitału.
- (5) Zgodnie z art. 1 decyzji Rady 2010/416/WE z dnia 13 lipca 2010 r., zgodnie z art. 140 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia przez Estonię euro w dniu 1 stycznia 2011 r. ⁽⁴⁾ Estonia spełnia warunki konieczne

do przyjęcia euro, a derogacja przyznana jej na podstawie art. 4 Aktu przystąpienia z 2003 r. ⁽⁵⁾ zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r.

- (6) Zgodnie z decyzją EBC/2010/34 z dnia 31 grudnia 2010 r. w sprawie opłacenia przez Eesti Pank kapitału, przekazania aktywów rezerwy walutowej oraz wniesienia wkładu na poczet rezerw kapitałowych i celowych Europejskiego Banku Centralnego ⁽⁶⁾ Eesti Pank jest zobowiązany do opłacenia pozostałej części swojego udziału w subskrybowanym kapitale EBC z mocą od dnia 1 stycznia 2011 r., z uwzględnieniem podwyższenia kapitału EBC z dniem 29 grudnia 2010 r. oraz formy, w jakiej kapitał ten ma zostać opłacony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Zakres i forma subskrybowanego i opłaconego kapitału**

1. Biorąc pod uwagę wagi klucza kapitałowego określone w art. 2 decyzji EBC/2008/23 oraz podwyższenie kapitału EBC na mocy art. 1 decyzji EBC/2010/26, poszczególnym KBC przysługuje całkowity subskrybowany kapitał w kwocie wskazanej w poniższej tabeli obok nazwy danego KBC:

KBC	EUR
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	261 010 384,68
Deutsche Bundesbank	2 037 777 027,43
Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland	119 518 566,24
Bank of Greece	211 436 059,06
Banco de España	893 564 575,51
Banque de France	1 530 293 899,48
Banca d'Italia	1 344 715 688,14
Central Bank of Cyprus	14 731 333,14
Banque centrale du Luxembourg	18 798 859,75

⁽¹⁾ Dz.U. L 21 z 24.1.2009, s. 69.

⁽²⁾ Zob. s. 53 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dz.U. L 21 z 24.1.2009, s. 66.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2010, s. 24.

⁽⁵⁾ Akt dotyczący warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz korekt w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 33).

⁽⁶⁾ Zob. s. 58 niniejszego Dziennika Urzędowego.

KBC	EUR
Bank Ċentrali ta' Malta/Central Bank of Malta	6 800 732,32
De Nederlandsche Bank	429 156 339,12
Oesterreichische Nationalbank	208 939 587,70
Banco de Portugal	188 354 459,65
Banka Slovenije	35 381 025,10
Národná banka Slovenska	74 614 363,76
Suomen Pankki	134 927 820,48

2. Poszczególne KBC są zobowiązane do wpłacenia dodatkowej kwoty wskazanej w poniższej tabeli obok nazwy danego KBC:

KBC	EUR
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	121 280 000
Deutsche Bundesbank	946 865 000
Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland	55 535 000
Bank of Greece	98 245 000
Banco de España	415 200 000
Banque de France	711 060 000
Banca d'Italia	624 830 000
Central Bank of Cyprus	6 845 000
Banque centrale du Luxembourg	8 735 000
Bank Ċentrali ta' Malta/Central Bank of Malta	3 160 000

KBC	EUR
De Nederlandsche Bank	199 410 000
Oesterreichische Nationalbank	97 085 000
Banco de Portugal	87 520 000
Banka Slovenije	16 440 000
Národná banka Slovenska	34 670 000
Suomen Pankki	62 695 000

3. KBC dokonują zapłaty na rzecz EBC kwot określonych w ust. 2 za pomocą odrębnych przekazów w transeuropejskim zautomatyzowanym błyskawicznym systemie rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2).

4. KBC dokonują opłacenia przysługujących im podwyższonych udziałów w kapitale w trzech równych ratach rocznych. Pierwsza rata zostanie wpłacona w dniu 29 grudnia 2010 r., kolejne raty zostaną wpłacone dwa dni robocze przed ostatnim dniem operacyjnym systemu TARGET2 w kolejnych dwóch latach.

Artykuł 2

Węście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 29 grudnia 2010 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 13 grudnia 2010 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 13 grudnia 2010 r.****w sprawie opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez krajowe banki centralne
spoza strefy euro****(EBC/2010/28)****(2011/22/UE)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwany dalej „Statutem ESBC”), w szczególności jego art. 47,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 47 Statutu ESBC banki centralne państw członkowskich objętych derogacją (zwane dalej „KBC spoza strefy euro”) nie opłacają subskrybowanego przez siebie kapitału, chyba że Rada Ogólna, stanowiąc większość reprezentującą przynajmniej dwie trzecie subskrybowanego kapitału Europejskiego Banku Centralnego (EBC) i przynajmniej połowę akcjonariuszy, podejmie decyzję, że minimalny procent kapitału musi zostać opłacony jako wkład w koszty operacyjne EBC.
- (2) Artykuł 1 decyzji EBC/2008/28 z dnia 15 grudnia 2008 r. określającej środki niezbędne do opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez nieuczestniczące krajowe banki centralne ⁽¹⁾ stanowi, że z dniem 1 stycznia 2009 r. KBC spoza strefy euro są zobowiązane do opłacenia 7 % subskrybowanego przez siebie kapitału EBC.

- (3) Decyzja EBC/2008/23 z dnia 12 grudnia 2008 r. dotycząca procentowego udziału krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾ określa klucz subskrypcji kapitału EBC zgodnie z art. 29 ust. 3 Statutu ESBC oraz ustanawia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2009 r., wagi w kluczu kapitałowym przypisane poszczególnym KBC (zwane dalej „wagami klucza kapitałowego”).
- (4) Zgodnie z art. 1 decyzji EBC/2010/26 z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie podwyższenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego ⁽³⁾ z dniem 29 grudnia 2010 r. kapitał EBC został podwyższony o 5 miliardów EUR, z kwoty 5 760 652 402,58 EUR do kwoty 10 760 652 402,58 EUR.
- (5) Podwyższenie kapitału EBC wymagałoby opłacenia przez KBC spoza strefy euro 7 % swoich odpowiednich udziałów w podwyższonym kapitale, pomimo tego, że koszty operacyjne EBC nie uzasadniają wyższego wkładu w liczbach bezwzględnych. Aby uniknąć wnoszenia przez KBC spoza strefy euro podwyższonego wkładu na koszty operacyjne EBC i utrzymać kwoty podlegające opłaceniu na podobnym poziomie, niezbędne jest obniżenie procentowej części kapitału podlegającej opłaceniu przez KBC spoza strefy euro,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Zakres i forma subskrybowanego i opłaconego kapitału**

Każdy KBC spoza strefy euro jest zobowiązany do opłacenia 3,75 % swego udziału w subskrybowanym kapitale EBC według stanu na dzień 29 grudnia 2010 r. Biorąc pod uwagę wagi klucza kapitałowego określone w art. 2 decyzji EBC/2008/23, poszczególnym KBC spoza strefy euro przysługuje całkowity subskrybowany i opłacony kapitał w kwocie wskazanej w poniższej tabeli obok nazwy danego KBC:

KBC spoza strefy euro	Subskrybowany kapitał według stanu na dzień 29 grudnia 2010 r. (EUR)	Opłacony kapitał według stanu na dzień 29 grudnia 2010 r. (EUR)
Българска народна банка (Bułgarska narodna banka)	93 467 026,77	3 505 013,50
Česká národní banka	155 728 161,57	5 839 806,06
Danmarks Nationalbank	159 634 278,39	5 986 285,44
Eesti Pank	19 261 567,80	722 308,79
Latvijas Banka	30 527 970,87	1 144 798,91

⁽¹⁾ Dz.U. L 21 z 24.1.2009, s. 81.

⁽²⁾ Dz.U. L 21 z 24.1.2009, s. 66.

⁽³⁾ Zob. s. 53 niniejszego Dziennika Urzędowego.

KBC spoza strefy euro	Subskrybowany kapitał według stanu na dzień 29 grudnia 2010 r. (EUR)	Opłacony kapitał według stanu na dzień 29 grudnia 2010 r. (EUR)
Lietuvos bankas	45 797 336,63	1 717 400,12
Magyar Nemzeti Bank	149 099 599,69	5 591 234,99
Narodowy Bank Polski	526 776 977,72	19 754 136,66
Banca Națională a României	265 196 278,46	9 944 860,44
Sveriges Riksbank	242 997 052,56	9 112 389,47
Bank of England	1 562 145 430,59	58 580 453,65

Artykuł 2

Korekta opłaconego kapitału

1. W związku z faktem, że KBC spoza strefy euro opłaciły już 7 % udziałów w subskrybowanym przez siebie kapitale EBC według stanu na dzień 28 grudnia 2010 r. zgodnie z decyzją EBC/2008/28, każdy z tych banków jest zobowiązany do wpłacenia dodatkowej kwoty wskazanej w poniższej tabeli, która stanowi różnicę pomiędzy opłaconym kapitałem określonym w art. 1 a kwotą wpłaconą w przeszłości:

KBC spoza strefy euro	(EUR)
Българска народна банка (Bułgarska narodna banka)	2 421,63
Česká národní banka	4 034,75
Danmarks Nationalbank	4 135,95
Eesti Pank	499,04
Latvijas Banka	790,95
Lietuvos bankas	1 186,56
Magyar Nemzeti Bank	3 863,01
Narodowy Bank Polski	13 648,22
Banca Națională a României	6 870,95
Sveriges Riksbank	6 295,79
Bank of England	40 473,51

2. KBC spoza strefy euro dokonują zapłaty na rzecz EBC kwot określonych w ust. 1 za pomocą odrębnych przekazów w transeuropejskim zautomatyzowanym błyskawicznym systemie rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2) w dniu 29 grudnia 2010 r.

3. KBC spoza strefy euro niemający dostępu do systemu TARGET2 przekazuje kwoty określone w ust. 1, uznając rachunek wskazany w odpowiednim czasie przez EBC lub ten KBC spoza strefy euro.

2. Z dniem 29 grudnia 2010 r. uchyla się decyzję EBC/2008/28.

3. Odniesienia do decyzji EBC/2008/28 należy rozumieć jako odniesienia do niniejszej decyzji.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 13 grudnia 2010 r.

Artykuł 3

Postanowienia końcowe

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 29 grudnia 2010 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 31 grudnia 2010 r.

w sprawie opłacenia przez Eesti Pank kapitału, przekazania aktywów rezerwy walutowej oraz
wniesienia wkładu na poczet rezerw kapitałowych i celowych Europejskiego Banku Centralnego

(EBC/2010/34)

(2011/23/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz Europejskiego Banku Centralnego (zwany dalej „Statutem ESBC”), w szczególności jego art. 30 ust. 1, art. 30 ust. 3, art. 48 ust. 1 i art. 48 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 1 decyzji Rady 2010/416/WE z dnia 13 lipca 2010 r., zgodnie z art. 140 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia przez Estonię euro w dniu 1 stycznia 2011 r.⁽¹⁾ Estonia spełnia warunki konieczne do przyjęcia euro, a derogacja przysługująca jej na podstawie art. 4 Aktu przystąpienia z 2003 r.⁽²⁾ zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r.
- (2) Zgodnie z art. 48 ust. 1 Statutu ESBC każdy krajowy bank centralny (KBC) państwa członkowskiego, którego derogacja została uchylona, opłaca subskrybowany przez siebie udział w kapitale Europejskiego Banku Centralnego (EBC) w takim samym stopniu, jak KBC pozostałych państw członkowskich, których walutą jest euro. Zgodnie z art. 2 decyzji EBC/2008/23 z dnia 12 grudnia 2008 r. dotyczącej procentowego udziału krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego⁽³⁾ przysługująca Eesti Pank waga w kluczu kapitałowym EBC wynosi 0,1790 %. Eesti Pank opłacił już część swojego udziału w subskrybowanym kapitale EBC zgodnie z art. 1 decyzji EBC/2010/28 z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez krajowe banki centralne spoza strefy euro⁽⁴⁾.
- (3) Zgodnie z art. 1 decyzji EBC/2010/26 z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie podwyższenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego⁽⁵⁾ ze skutkiem od dnia 29 grudnia 2010 r. kapitał EBC został podwyższony o 5 miliardów EUR, z kwoty 5 760 652 402,58 EUR do kwoty

10 760 652 402,58 EUR. Zgodnie z art. 1 decyzji EBC/2010/27 z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie opłacenia podwyższenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro⁽⁶⁾, podwyższony kapitał podlega opłaceniu w trzech równych ratach rocznych.

- (4) W związku z powyższym Eesti Pank powinien opłacić pozostałą część udziału w subskrybowanym kapitale EBC, która odpowiada kwocie 18 539 259,01 EUR w następujący sposób: w dniu 3 stycznia 2011 r. kwotę 9 589 259,01 EUR, która wynika z pomnożenia kwoty subskrybowanego kapitału EBC na dzień 28 grudnia 2010 r. (5 760 652 402,58 EUR) przez wagę w kluczu kapitałowym przypisaną Eesti Pank (0,1790 %), od której to kwoty odjęto część udziału Eesti Pank w subskrybowanym kapitale EBC opłaconą już na podstawie decyzji EBC/2010/27, a następnie kwotę 8 950 000,00 EUR wynikającą z pomnożenia kwoty podwyższenia subskrybowanego kapitału EBC (5 000 000 000 EUR) przez wagę w kluczu kapitałowym przypisaną Eesti Pank. Eesti Pank zapłaci tę ostatnią kwotę w trzech równych ratach. Pierwsza rata podlega zapłacie łącznie z kwotą 9 589 259,01 EUR, a pozostałe dwie raty w wysokości 2 983 333,33 EUR każda – dwa dni robocze przed ostatnim dniem operacyjnym systemu TARGET2 w 2011 i 2012 r.
- (5) Zgodnie z art. 48 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 Statutu ESBC, KBC państw członkowskich, których derogacja została uchylona, przekazują także na rzecz EBC aktywa rezerwy walutowej. Zgodnie z art. 48 ust. 1 Statutu ESBC przekazywana kwota jest określana poprzez pomnożenie określonej w euro zgodnie z obowiązującymi kursami walut wartości rezerw walutowych, które zostały już przekazane do EBC zgodnie z art. 30 ust. 1 Statutu ESBC, przez iloraz liczby udziałów subskrybowanych przez dany KBC i liczby udziałów uprzednio opłaconych przez KBC pozostałych państw członkowskich, których walutą jest euro. Przy ustalaniu „wartości rezerw walutowych, które zostały już przekazane do EBC zgodnie z art. 30 ust. 1 Statutu ESBC” należy wziąć pod uwagę uprzednie korekty klucza kapitałowego⁽⁷⁾ dokonane zgodnie z art. 29 ust. 3 Statutu ESBC, a także rozszerzenia klucza kapitałowego

⁽¹⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2010, s. 24.

⁽²⁾ Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowacji oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 33).

⁽³⁾ Dz.U. L 21 z 24.1.2009, s. 66.

⁽⁴⁾ Zob. s. 56 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁵⁾ Zob. s. 53 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁶⁾ Zob. s. 54 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁷⁾ Decyzja EBC/2003/17 z dnia 18 grudnia 2003 r. dotycząca procentowego udziału krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 9 z 15.1.2004, s. 27) oraz decyzja EBC/2008/23 z dnia 12 grudnia 2008 r. dotycząca procentowego udziału krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 21 z 24.1.2009, s. 66).

EBC dokonane zgodnie z art. 48 ust. 3 Statutu ESBC⁽¹⁾. W związku z powyższym, zgodnie z decyzją EBC/2008/27 z dnia 12 grudnia 2008 r. określającą środki niezbędne do uzupełnienia całkowitej wartości kapitałowej Europejskiego Banku Centralnego oraz do dostosowania poziomu wierzytelności krajowych banków centralnych równoważnych przekazanym rezerwom walutowym⁽²⁾, równowartość w euro aktywów rezerwy walutowej, które zostały już przekazane na rzecz EBC na podstawie art. 30 ust. 1 Statutu ESBC, wynosi 145 853 596,60 EUR.

- (6) Eesti Pank przekazuje aktywa rezerwy walutowej w jenach japońskich i złocie albo przekazuje te aktywa wyrażone w jenach japońskich i złocie.
- (7) Zgodnie z art. 30 ust. 3 Statutu ESBC EBC przekazuje każdemu z KBC państw członkowskich, których walutą jest euro, wierzytelność równoważną aktywom rezerwy walutowej przekazanym przez ten KBC na rzecz EBC. Przepisy dotyczące denominacji i oprocentowania wierzytelności już przyznanych na rzecz KBC państw członkowskich, których walutą jest euro⁽³⁾, powinny mieć również zastosowanie do określenia denominacji i oprocentowania wierzytelności przysługującej Eesti Pank.
- (8) Zgodnie z art. 48 ust. 2 Statutu ESBC, KBC państwa członkowskiego, którego derogacja została uchylona, dokonuje wkładu na poczet rezerw kapitałowych EBC, równoważnych im rezerw celowych oraz na poczet kwoty, która ma zostać przeznaczona na rezerwy kapitałowe i celowe w związku z saldem rachunku zysków i strat z dnia 31 grudnia roku poprzedzającego uchylenie derogacji. Kwotę takiego wkładu określa się zgodnie z art. 48 ust. 2 Statutu ESBC.
- (9) Analogicznie do zasad określonych w art. 3 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego⁽⁴⁾ Prezes Eesti Pank miał możliwość zgłoszenia uwag do niniejszej decyzji przed jej przyjęciem,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszej decyzji określenia oznaczają:

- a) „aktywa rezerwy walutowej” – złoto lub pieniądź gotówkowy;

⁽¹⁾ Decyzja EBC/2004/5 z dnia 22 kwietnia 2004 r. dotycząca procentowych udziałów krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 205 z 9.6.2004, s. 5) oraz decyzja EBC/2006/21 z dnia 15 grudnia 2006 r. dotycząca procentowych udziałów krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 24 z 31.1.2007, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 21 z 24.1.2009, s. 77.

⁽³⁾ Zgodnie z wytycznymi EBC/2000/15 z dnia 3 listopada 1998 r. zmienionymi wytycznymi z dnia 16 listopada 2000 r. w sprawie składu, wyceny i procedur w zakresie wstępnego transferu rezerw walutowych oraz wartości nominalnej i oprocentowania roszczeń równoważnych (Dz.U. L 336 z 30.12.2000, s. 114).

⁽⁴⁾ Przyjętego decyzją EBC/2004/2 z dnia 19 lutego 2004 r. przyjmującą Regulamin Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 80 z 18.3.2004, s. 33).

- b) „złoto” – uncje troy czystego złota w formie sztabek „London Good Delivery” zgodnie ze standardami określonymi przez London Bullion Market Association;

- c) „pieniądz gotówkowy” – prawną walutę Japonii (jen japoński).

Artykuł 2

Zakres i forma opłaconego kapitału

1. Eesti Pank dokonuje opłacenia pozostałej części udziału w subskrybowanym kapitale EBC wynoszącej 18 539 259,01 EUR.

2. Eesti Pank dokonuje zapłaty na rzecz EBC w dniu 3 stycznia 2011 r. pierwszej raty w kwocie 12 572 592,35 EUR za pomocą odrębnego przekazu w transeuropejskim zautomatyzowanym błyskawicznym systemie rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2). Eesti Pank dokonuje zapłaty pozostałych dwóch rat w wysokości 2 983 333,33 EUR każda dwa dni robocze przed ostatnim dniem operacyjnym systemu TARGET2 w 2011 i 2012 r.

3. W dniu 3 stycznia 2011 r. Eesti Pank dokonuje za pomocą odrębnego przekazu w systemie TARGET2 zapłaty na rzecz EBC odsetek naliczonych za dzień 1 i 2 stycznia 2011 r. od kwoty należnej EBC na podstawie ust. 2 zdanie pierwsze. Należne odsetki zostaną naliczone w oparciu o okresy dzienne, przy użyciu metody naliczania przyjmującej 360-dniowy rok oraz przy zastosowaniu stopy procentowej równej krańcowej stopie procentowej zastosowanej przez Eurosystem w ostatniej przeprowadzonej przez niego podstawowej operacji refinansującej.

Artykuł 3

Przekazanie aktywów rezerwy walutowej

1. Eesti Pank przekazuje na rzecz EBC, z mocą od dnia 1 stycznia 2011 r. oraz zgodnie z niniejszym artykułem i ustaleniami podejmowanymi na jego podstawie, kwotę aktywów rezerwy walutowej wyrażoną w jenach japońskich i złocie, stanowiącą równowartość kwoty 145 853 596,60 EUR, w następujący sposób:

Równowartość w euro jenów japońskich w gotówce	Równowartość w euro wartości złota	Łączna kwota równowartości w euro
123 975 557,11	21 878 039,49	145 853 596,60

2. Równowartość w euro aktywów rezerwy walutowej podlegających przekazaniu przez Eesti Pank zgodnie z ust. 1 zostanie obliczona na podstawie kursów wymiany pomiędzy euro a jenem japońskim ustalonych w wyniku 24-godzinnej pisemnej procedury konsultacyjnej przeprowadzonej w dniu 31 grudnia 2010 r. pomiędzy Eurosystemem a Eesti Pank oraz, w przypadku złota, na podstawie wyrażonej w dolarach amerykańskich ceny za uncję troy czystego złota ustalonej w ramach fixingu ceny złota na rynku londyńskim w dniu 31 grudnia 2010 r. o godz. 10.30 czasu londyńskiego.

3. EBC niezwłocznie poinformuje Eesti Pank o kwocie wyliczonej zgodnie z ust. 2.

4. Eesti Pank przekazuje na rzecz EBC jeny japońskie w gotówce.

5. Gotówka zostaje przekazana na rachunki wskazane przez EBC. Datą rozrachunku gotówki podlegającej przekazaniu na rzecz EBC jest dzień 4 stycznia 2011 r. Eesti Pank składa odpowiednie instrukcje umożliwiające realizację takiego przekazu na rzecz EBC.

6. Wartość złota podlegającego przekazaniu przez Eesti Pank na rzecz EBC zgodnie z ust. 1 powinna być możliwie zbliżona do kwoty 21 878 039,49 EUR, ale tej kwoty nie przekraczać.

7. Eesti Pank dokonuje przekazania złota, o którym mowa w ust. 1, w formie niezainwestowanej, na rachunki oraz do lokalizacji wskazanych przez EBC. Datą rozrachunku złota podlegającego przekazaniu na rzecz EBC jest dzień 6 stycznia 2011 r. Eesti Pank składa odpowiednie instrukcje umożliwiające dokonanie przekazania złota na rzecz EBC.

8. Jeżeli Eesti Pank przekaże na rzecz EBC złoto o wartości niższej niż kwota wskazana w ust. 1, wówczas w dniu 6 stycznia 2011 r. przekazuje kwotę gotówki w jenach japońskich odpowiadającą temu niedoborowi, na należący do EBC rachunek wskazany przez EBC. Taka kwota gotówki w jenach japońskich nie stanowi części aktywów rezerwy walutowej wyrażonych w jenach japońskich przekazanych przez Eesti Pank na rzecz EBC zgodnie z lewą kolumną tabeli zawartej w ust. 1.

9. Ewentualną różnicę pomiędzy łączną kwotą równoważności w euro wskazaną w ust. 1 a kwotą wskazaną w art. 4 ust. 1 rozlicza się zgodnie z porozumieniem z dnia 31 grudnia 2010 r. zawartym pomiędzy Eesti Pank a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie wierzytelności przyznawanej na rzecz Eesti Pank przez Europejski Bank Centralny na podstawie art. 30. ust. 3 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾.

Artykuł 4

Denominacja, oprocentowanie i zapadalność wierzytelności równoważnych wkładom

1. Z dniem 1 stycznia 2011 r. oraz zgodnie ze wskazaniami w art. 3, dotyczącymi dat rozrachunku przekazywanych aktywów rezerwy walutowej, EBC przyznaje Eesti Pank wierzytelność wyrażoną w euro równoważną łącznej wartości przekazanych przez Eesti Pank aktywów rezerwy walutowej. Wierzytelność ta odpowiada kwocie 103 115 678,01 EUR.

2. Wierzytelność przyznana przez EBC na rzecz Eesti Pank jest oprocentowana od daty rozrachunku. Należne oprocentowanie zostaje naliczone w oparciu o okresy dzienne, przy użyciu metody naliczania przyjmującej 360-dniowy rok oraz przy zastosowaniu stopy procentowej równej 85 % krańcowej stopy procentowej zastosowanej przez Eurosystem w ostatniej przeprowadzonej przez niego podstawowej operacji refinansującej.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

3. Odsetki podlegają wypłacie na koniec każdego roku obrachunkowego. W każdym kwartale EBC informuje Eesti Pank o skumulowanej kwocie odsetek.

4. Wskazana wierzytelność nie podlega umorzeniu.

Artykuł 5

Wkłady na rzecz rezerw kapitałowych i celowych EBC

1. Z dniem 1 stycznia 2011 r. oraz zgodnie z art. 3 ust. 5 i 6 Eesti Pank dokonuje przekazania wkładu na poczet rezerw kapitałowych EBC, równoważnych im rezerw celowych oraz na poczet kwoty, która ma zostać przeznaczona na rezerwy kapitałowe i celowe w związku z saldem rachunku zysków i strat na dzień 31 grudnia 2010 r.

2. Kwotę takiego wkładu określa się zgodnie z art. 48 ust. 2 Statutu ESBC. Zawarte w art. 48 ust. 2 odniesienia do liczby „udziałów subskrybowanych przez dany krajowy bank centralny” oraz liczby „udziałów uprzednio wpłaconych przez inne krajowe banki centralne” odnoszą się do wag przypisanych w kluczu kapitałowym EBC na rzecz Eesti Pank oraz KBC pozostałych państw członkowskich, których walutą jest euro, zgodnie z decyzją EBC/2008/23.

3. Na użytek ust. 1 „rezerwy kapitałowe EBC” oraz „równoważne im rezerwy celowe” obejmują ogólny fundusz rezerwowy EBC, salda rachunków z aktualizacji wyceny oraz rezerwy celowe na poczet ryzyka kursowego, ryzyka stopy procentowej, ryzyka kredytowego, ryzyka ceny rynkowej i ryzyka ceny złota.

4. Najpóźniej w pierwszym dniu roboczym po zatwierdzeniu przez Radę Prezesów rocznego sprawozdania finansowego EBC za rok 2010 EBC oblicza kwotę podlegającą przekazaniu zgodnie z ust. 1 i powiadamia o niej Eesti Pank.

5. W drugim dniu roboczym po zatwierdzeniu przez Radę Prezesów sprawozdań finansowych EBC za rok obrachunkowy 2010 Eesti Pank dokonuje, za pośrednictwem systemu TARGET2, płatności na rzecz EBC:

a) kwot należnych EBC na podstawie ust. 4; oraz

b) odsetek naliczonych od kwot należnych EBC na podstawie ust. 4 za okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do daty płatności.

6. Odsetki należne zgodnie z ust. 5 lit. b) zostają naliczone w oparciu o okresy dzienne, przy użyciu metody naliczania przyjmującej 360-dniowy rok oraz przy zastosowaniu stopy procentowej równej krańcowej stopie procentowej zastosowanej przez Eurosystem w ostatniej przeprowadzonej przez niego podstawowej operacji refinansującej.

Artykuł 6

Kompetencje

1. W niezbędnym zakresie Zarząd EBC wydaje Eesti Pank instrukcje uściślające i wdrażające postanowienia niniejszej decyzji, a także wprowadzające odpowiednie środki w przypadku powstania ewentualnych nieprawidłowości.

2. Instrukcje wydawane przez Zarząd EBC zgodnie z ust. 1 przekazuje się niezwłocznie Radzie Prezesów, przy czym Zarząd jest zobowiązany do działania w sposób zgodny z decyzjami Rady Prezesów w tym zakresie.

Artykuł 7

Przepis końcowy

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 31 grudnia 2010 r.

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 11 stycznia 2011 r.

w sprawie certyfikacji przedsiębiorstw sektora obronności na mocy art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/24/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie⁽¹⁾ określa się kryteria prowadzonej przez państwa członkowskie certyfikacji przedsiębiorstw sektora obronności posiadających siedzibę na ich terytorium jako odbiorców produktów związanych z obronnością w ramach generalnych zezwoleń na transfer.
- (2) Certyfikacja przedsiębiorstw stanowi kluczowy element uproszczonego systemu wydawania zezwoleń wprowadzonego dyrektywą 2009/43/WE.
- (3) Różne sposoby interpretowania kryteriów certyfikacji przez państwa członkowskie mogłyby utrudnić wdrożenie dyrektywy 2009/43/WE oraz osiągnięcie jej celu, jakim jest uproszczenie.
- (4) Zbieżna interpretacja i stosowanie kryteriów certyfikacji przez państwa członkowskie są istotne do celów wzajemnego uznawania świadectw, o którym mowa w art. 9 ust. 6 dyrektywy 2009/43/WE, oraz szerszego stosowania generalnych zezwoleń.
- (5) Przedstawiciele państw członkowskich w Komitecie ustanowionym na mocy art. 14 dyrektywy 2009/43/WE zasugerowali, że zbieżną interpretację i stosowanie kryteriów certyfikacji można osiągnąć poprzez przyjęcie zalecenia Komisji.
- (6) W związku z tym przedstawiciele państw członkowskich w Komitecie powołanym na mocy art. 14 dyrektywy 2009/43/WE stworzyli grupę roboczą w celu opraco-

wania wytycznych w sprawie certyfikacji przedsiębiorstw sektora obronności na mocy art. 9 dyrektywy 2009/43/WE.

- (7) Wytyczne zawarte w niniejszym zaleceniu oparte są na najlepszych praktykach niektórych państw członkowskich, które okazały się skuteczne i możliwe do zastosowania w praktyce,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. KRYTERIA CERTYFIKACJI

1.1. Ocena w zakresie kryteriów określonych w art. 9 ust. 2 lit. a) i b)

Do certyfikacji powinny kwalifikować się wyłącznie przedsiębiorstwa odbiorcy, które faktycznie wytwarzają produkty związane z obronnością lub częściowo wykończone produkty związane z obronnością objęte dyrektywą 2009/43/WE, składające się z komponentów lub systemów i podsystemów zakupionych od osób trzecich, i przeznaczone do wprowadzenia do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym tego przedsiębiorstwa.

Certyfikowane przedsiębiorstwa odbiorcy powinny wykorzystywać produkty związane z obronnością otrzymane na podstawie generalnych zezwoleń na transfer, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2009/43/WE, do celów ich własnej produkcji (w tym włączenia komponentów do innych produktów, lub jako części zapasowe bądź zamiennie) i nie powinny dokonywać ich ponownego transferu ani wywozu (chyba że odbywa się to w celu konserwacji lub naprawy), w przypadku gdy wymagane jest uprzednie zezwolenie państwa członkowskiego pochodzenia.

Właściwe organy powinny mieć możliwość zażądania od przedsiębiorstwa odbiorcy – w stosownych przypadkach i przed wydaniem świadectwa – oświadczenia, w którym przedsiębiorstwo odbiorca zobowiązuje się do:

- a) wykorzystywania produktów związanych z obronnością otrzymanych na podstawie generalnych zezwoleń, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2009/43/WE, do celów własnej produkcji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1.

- b) niedokonywania ponownego transferu lub wywozu przedmiotowych produktów jako takich, z wyjątkiem ponownego transferu lub wywozu dla celów konserwacji lub naprawy.

1.2. Dostawy dla przedsiębiorstw odbiorców dokonujących zakupów na wyłączny użytek sił zbrojnych państwa członkowskiego na podstawie generalnych zezwoleń na transfer, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2009/43/WE

Przedsiębiorstwa odbiorcy kwalifikujące się jako instytucje zamawiające w rozumieniu art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, dokonujące zakupów na wyłączny użytek sił zbrojnych państwa członkowskiego, powinny być uprawnione do otrzymywania produktów związanych z obronnością na podstawie generalnych zezwoleń, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2009/43/WE, bez podlegania certyfikacji.

1.3. Ocena w zakresie kryteriów określonych w art. 9 ust. 2 lit. c) i f)

Pracownik szczebla kierowniczego, o którym mowa w art. 9 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2009/43/WE, powinien być osobiście odpowiedzialny za wewnętrzny program zgodności lub system zarządzania transferem i wywozem wdrożony przez przedsiębiorstwo oraz za pracowników zajmujących się kontrolą wywozu i transferu. Tenże pracownik szczebla kierowniczego powinien być członkiem organu zarządzającego przedsiębiorstwa.

Jeżeli wniosek o świadectwo dotyczy jednej jednostki produkcyjnej lub większej liczby jednostek produkcyjnych, opis hierarchii odpowiedzialności w strukturze przedsiębiorstwa odbiorcy wymagany na podstawie art. 9 ust. 2 lit. f) dyrektywy 2009/43/WE powinien wyraźnie określać kontrolowanie przez pracownika szczebla kierowniczego pracowników tych jednostek odpowiedzialnych za kontrolę nad wywozem i transferem.

Pytania i wytyczne dotyczące opisu wewnętrznych programów zgodności oraz późniejszej oceny znajdują się w załączniku I. Państwa członkowskie mogą dodawać kolejne pytania. W przypadku gdy państwa członkowskie dodają kolejne pytania, pytania te powinny bezpośrednio dotyczyć procesu oceny certyfikacji.

1.4. Struktura organizacyjna podlegająca certyfikacji i ocena w zakresie kryteriów określonych w art. 9 ust. 2 lit. d) i e)

Metoda certyfikacji zależeć będzie od struktury organizacyjnej przedsiębiorstwa odbiorcy oraz sposobu przekazywania przez nie odpowiedzialności za kontrolę transferu i wywozu. Certyfikacji mogłoby podlegać przedsiębiorstwo jako całość lub jego poszczególne części. Przedsiębiorstwa posiadające jednostki produkcyjne i prowadzące powiązaną działalność pod kilkoma adresami, którym to jednostkom przekazano odpowiedzialność za kontrolę transferu i wywozu, powinny określić, które z tych jednostek mają zostać objęte świadectwem.

2. CERTYFIKACJA

2.1. Standardowy wzór świadectwa

Zaleca się stosowanie standardowego wzoru świadectwa określonego w załączniku II.

Świadectwo powinno być sporządzone w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego wydającego świadectwo i w miarę możliwości w jednym z języków urzędowych innego państwa członkowskiego, zgodnie ze wskazaniem certyfikowanego przedsiębiorstwa odbiorcy. Data wejścia w życie świadectwa powinna być wskazana na świadectwie.

Dla celów art. 9 ust. 4 lit. a) świadectwo powinno zawierać wymaganie, aby certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorca powiadomiło właściwy organ o wszystkich czynnikach i zdarzeniach występujących po przyznaniu świadectwa, a mogących wpłynąć na jego ważność lub treść. Certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorca powinno powiadomić przede wszystkim o:

- a) wszelkich istotnych zmianach w jego działalności przemysłowej w odniesieniu do produktów związanych z obronnością;
- b) wszelkich zmianach w adresie miejsca, w którym właściwy organ może uzyskać dostęp do rejestrów otrzymanych produktów związanych z obronnością.

Do celów określonych w lit. a) istotność zmiany uzasadniająca powiadomienie właściwego organu powinna w stosownych przypadkach być oceniana w świetle informacji przedstawionych wcześniej na potrzeby rejestracji w charakterze przedsiębiorstwa sektora obronności lub przyznania jakichkolwiek zezwoleń związanych z działalnością obronną albo licencji na produkcję.

2.2. Wymiana informacji na temat przedsiębiorstw odbiorców wnioskujących o certyfikację

Do celów określonych w art. 12 dyrektywy 2009/43/WE właściwe organy krajowe zachęca się do wymiany wszystkich istotnych informacji dotyczących wydawania świadectw. Jeżeli na potrzeby oceny przedsiębiorstwa odbiorcy w celu wydania świadectwa konieczne jest uzyskanie informacji od innych właściwych organów, właściwy organ krajowy wydający świadectwo przed wydaniem świadectwa powinien nawiązać kontakt z innymi właściwymi organami krajowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

3. MONITOROWANIE ZGODNOŚCI

3.1. Uprawnienia właściwych organów do przeprowadzania wizyt kontrolnych w zakresie zgodności

Dla celów wizyt kontrolnych mających na celu sprawdzenie zgodności z warunkami dołączonymi do świadectwa oraz z kryteriami określonymi w art. 9 ust. 2 inspektorzy wyznaczeni przez właściwy organ powinni mieć uprawnienia co najmniej do:

- a) wchodzenia na teren danych przedsiębiorstw;
- b) badania i kopiowania rejestrów, danych, regulaminów oraz wszelkich innych materiałów odnoszących się do produktów wywożonych, podlegających transferowi lub otrzymanych na podstawie zezwolenia na transfer z innego państwa członkowskiego.

Inspekcje takie należy przeprowadzać zgodnie z prawodawstwem państwa członkowskiego, w którym mają być one przeprowadzane.

3.2. Przypadki uzasadniające ponowną ocenę

Właściwy organ powinien w następujących przypadkach przeprowadzić ponowną ocenę zgodności z warunkami dołączonymi do świadectwa oraz kryteriami określonymi w art. 9 ust. 2:

- a) istotne zmiany w certyfikowanym przedsiębiorstwie odbiorcy, w tym zmiany w wewnętrznej organizacji przedsiębiorstwa lub w jego działalności;
- b) wskazanie, że certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorca przestało spełniać odpowiednie warunki i kryteria;
- c) wcześniejsze nałożenie na certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorcę nakazu podjęcia działań naprawczych;
- d) planowane zniesienie zawieszenia świadectwa.

3.3. Dokładniejsze monitorowanie niedawno certyfikowanych przedsiębiorstw odbiorców

Właściwy organ powinien ze szczególną uwagą potraktować monitorowanie niedawno certyfikowanych przedsiębiorstw odbiorców. Właściwy organ powinien przeprowadzić monitorowanie zgodności najlepiej w ciągu pierwszego roku po pierwszym wydaniu świadectwa.

4. ŚRODKI NAPRAWCZE, ZAWIESZENIE I COFNIĘCIE ŚWIADECTW

4.1. Decyzje w sprawie nałożenia nakazu działań naprawczych

Jeżeli certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorca przestaje spełniać jedno lub więcej z kryteriów określonych w art.

9 ust. 2 dyrektywy 2009/43/WE lub warunki dołączone do świadectwa i jeżeli właściwy organ uzna, że niezgodność ma niewielkie znaczenie, właściwy organ powinien w terminie nieprzekraczającym jednego miesiąca od daty odkrycia braku zgodności podjąć decyzję zobowiązującą przedsiębiorstwo odbiorcę do podjęcia działań naprawczych.

Właściwy organ powinien niezwłocznie powiadomić na piśmie certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorcę o tej decyzji. Decyzja powinna zawierać wymaganie, aby certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorcy przeprowadziło nakazane działania naprawcze w terminie wyznaczonym w pisemnym powiadomieniu.

Po upływie tego terminu właściwy organ powinien sprawdzić, czy działania naprawcze zostały wdrożone. Weryfikacja taka może obejmować wizytę na miejscu, spotkanie z pracownikiem szczebla kierowniczego, o którym mowa w art. 9 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2009/43/WE, lub pracownikiem wyższego szczebla wyznaczonym przez tego pracownika szczebla kierowniczego lub ocenę sporządzonej na piśmie dokumentacji przedstawionej przez tego pracownika szczebla kierowniczego.

W terminie nieprzekraczającym trzech miesięcy po zakończeniu weryfikacji certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorcy powinno zostać powiadomione na piśmie o dokonanej przez właściwy organ ocenie stosowności podjętych działań naprawczych.

4.2. Zawieszenie i cofnięcie świadectw

Właściwy organ powinien zawiesić lub cofnąć świadectwo w każdym z poniższych przypadków:

- a) certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorcy nie podjęło działań naprawczych w terminie wskazanym w pisemnym powiadomieniu ze strony właściwego organu, zawierającym wymaganie podjęcia przez certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorcę działań naprawczych;
- b) certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorcy przestało spełniać jedno lub więcej z kryteriów określonych w art. 9 ust. 2 dyrektywy 2009/43/WE lub warunki dołączone do świadectwa, a właściwy organ uzna, że niezgodność ma poważne znaczenie.

Właściwy organ powinien niezwłocznie powiadomić na piśmie certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorcę i Komisję o decyzji w sprawie zawieszenia lub cofnięcia świadectwa.

Właściwy organ powinien utrzymać zawieszenie do momentu, gdy certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorca może wykazać zgodność z kryteriami określonymi w art. 9 ust. 2 dyrektywy 2009/43/WE oraz warunkami dołączonymi do świadectwa. W momencie pisemnego powiadomienia o zawieszeniu świadectwa lub w późniejszej pisemnej korespondencji właściwy organ powinien wyznaczyć termin, w którym certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorca ma wykazać taką zgodność.

4.3. Zniesienie zawieszenia świadectwa

Po upływie terminu wskazanego w decyzji o zawieszeniu świadectwa właściwy organ powinien sprawdzić, czy certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorca spełnia kryteria określone w art. 9 ust. 2 dyrektywy 2009/43/WE oraz warunki dołączone do świadectwa.

Weryfikacja taka może obejmować wizytę na miejscu, spotkanie z pracownikiem szczebla kierowniczego, o którym mowa w art. 9 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2009/43/WE, lub pracownikiem wyższego szczebla wyznaczonym przez tego pracownika szczebla kierowniczego lub ocenę sporządzoną na piśmie dokumentacji przedstawionej przez tego pracownika szczebla kierowniczego.

W terminie nieprzekraczającym jednego miesiąca po zakończeniu weryfikacji certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorca powinno zostać powiadomione na piśmie o nowej decyzji podjętej przez właściwy organ, w której stwierdza się zaistnienie jednego z następujących przypadków:

- a) zniesienie zawieszenia świadectwa – i podaje się datę, z którą zniesienie to staje się skuteczne;

- b) utrzymanie zawieszenia świadectwa do konkretnej daty, po której zostanie przeprowadzona kolejna weryfikacja;

- c) cofnięcie świadectwa.

5. WYMIANA INFORMACJI ZWIĄZANYCH Z CERTYFIKACJĄ

Właściwy organ powinien niezwłocznie powiadomić na piśmie certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorcę oraz Komisję o przyznaniu, zawieszeniu lub cofnięciu świadectwa bądź o zniesieniu zawieszenia świadectwa.

6. DZIAŁANIA NASTĘPCZE

Państwa członkowskie proszone są o wprowadzenie w życie niniejszego zalecenia najpóźniej do dnia 30 czerwca 2012 r.

Zachęca się państwa członkowskie do powiadamiania Komisji o wszelkich środkach przedsięwziętych w celu zastosowania się do niniejszego zalecenia.

7. ADRESACI

Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji

Antonio TAJANI

Wiceprzewodniczący

Pytania i wytyczne dotyczące opisu wewnętrznych programów zgodności oraz późniejszej oceny

Główne dziedziny	Kluczowe pytania	Zalecenia w zakresie najlepszych praktyk	Odpowiednie kryteria certyfikacji
1. Zasoby ludzkie, organizacyjne i techniczne przydzielone do zarządzania transferami i wywozem	Jaki odsetek działalności przedsiębiorstwa (obrotu rocznego) jest zależny od wywozu i transferów artykułów wymagających zezwolenia?	Pytania te mają na celu uzyskanie dodatkowych informacji na temat wewnętrznej organizacji przedsiębiorstwa, które mają znaczenie dla oceny wpływu działalności w zakresie wywozu/transferu na przedsiębiorstwo i na powiązane procedury operacyjne.	
	Ile operacji transferu i wywozu takich artykułów realizuje się w ciągu roku?		
	Które części przedsiębiorstwa (np. działy zakupów, techniczny, zarządzania projektami, wysyłki) uczestniczą w procesie wywozu i transferu i w jaki sposób podzielona jest odpowiedzialność w tym zakresie?		
	Czy przedsiębiorstwo posiada elektroniczny system zarządzania wywozem i transferami? Jakie są jego najważniejsze cechy?		
	Ile osób jest zatrudnionych wyłącznie do obsługi wywozu i transferów albo ma to w zakresie swych obowiązków obok innych zadań?	Zawsze powinny być zatrudnione co najmniej 2 osoby na wypadek takich sytuacji, jak urlop, choroba itp.	
	Czy przedsiębiorstwo rozpowszechnia wewnętrznie swoje pisemne zobowiązanie do zachowania zgodności z przepisami w zakresie kontroli wywozu/transferu oraz przestrzegania wszelkich odpowiednich ograniczeń w odniesieniu do końcowego przeznaczenia i wywozu?	Oba te pisemne zobowiązania należy uwzględnić w podręcznikach dotyczących zgodności udostępnianych pracownikom kontroli wywozu/transferu oraz poinformować o nich wszystkich pracowników, których dotyczą kontrole wywozu/transferów (np. dział sprzedaży ...).	Artykuł 9 ust. 2 lit. d) i e)
	Czy przedsiębiorstwo rozpowszechnia wewnętrznie swoje pisemne zobowiązanie do zapewnienia na żądanie informacji na temat końcowego przeznaczenia i użytkownika końcowego?		
	Czy przedsiębiorstwo do tej pory przestrzegało przepisów w zakresie kontroli wywozu/transferu?	Przedsiębiorstwo powinno posiadać należycie udokumentowaną historię zachowywania zgodności z przepisami w zakresie kontroli wywozu/transferu.	Artykuł 9 ust. 2 lit. a)
	Czy pracownikom kontroli wywozu/transferu zapewnia się podręczniki dotyczące zgodności i czy są one aktualizowane?	Podręczniki dotyczące zgodności, przeznaczone dla pracowników kontroli wywozu/transferu i zawierające potrzebne im wskazówki, powinny być dostępne przynajmniej w wersji elektronicznej (na przykład w intranecie przedsiębiorstwa).	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
		Podręczniki te powinny zawierać procedury operacyjne i organizacyjne, których powinni przestrzegać pracownicy kontroli wywozu/transferu. Pracowników kontroli wywozu/transferu należy pilnie informować o zmianach w podręczniku, które mają zastosowanie do ich zadań, oraz o wejściu w życie tych zmian.	

Główne dziedziny	Kluczowe pytania	Zalecenia w zakresie najlepszych praktyk	Odpowiednie kryteria certyfikacji
2. Hierarchia odpowiedzialności	Proszę opisać hierarchię odpowiedzialności w zakresie wywozu i transferów w Państwa przedsiębiorstwie.	Odpowiedzialność za zgodność kontroli wywozu/transferu powinna być określona na piśmie. Dokumenty opisujące hierarchię odpowiedzialności (takie jak rejestry lub schematy organizacyjne) należy stale aktualizować. Opis powinien zawierać szczegółowe informacje na temat przekazywania odpowiedzialności oraz przyjętych procedur w sytuacji, gdy pracownik szczebla kierowniczego, o którym mowa w art. 9 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2009/43/WE, jest nieobecny.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
	Czy taki opis jest zawsze dostępny dla właściwego organu?	Właściwy organ powinien zawsze mieć łatwy dostęp do informacji na temat hierarchii odpowiedzialności nie tylko na etapie składania wniosku, ale również w ramach późniejszego monitorowania zgodności i wizyt kontrolnych dotyczących zgodności.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
	W jakim dziale Państwa przedsiębiorstwa umieszczone jest zarządzanie wywozem/transferem?	To, czy organizacja zarządzania wywozem/transferem będzie prowadzona w każdym dziale wysyłki, w siedzibie firmy czy w ramach odrębnego działu ds. kontroli wywozu, powinno zależeć od wielkości i struktury przedsiębiorstwa.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
	W jaki sposób pracownicy kontroli wywozu/transferu współdziałają z innymi funkcjami w ramach przedsiębiorstwa?	W możliwie największym stopniu należy chronić pracowników kontroli wywozu/transferu przed konfliktem interesów. Powinni oni mieć uprawnienia do wstrzymania transakcji.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
	Jak wygląda organizacja zależności między pracownikami kontroli wywozu/transferu a pracownikiem szczebla kierowniczego, np. w zakresie możliwości wymiany informacji?	Pracownicy kontroli wywozu/transferu powinni mieć możliwość zwracania się bezpośrednio do pracownika szczebla kierowniczego, jeśli potrzebują upoważnienia do wstrzymania transakcji.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
	Proszę podać inne obowiązki pracownika szczebla kierowniczego, którego wyznaczono jako osobiście odpowiedzialnego za transfery i wywóz.	Pracownik szczebla kierowniczego powinien należeć do ścisłego kierownictwa. Jego stanowisko nie powinno prowadzić do konfliktu interesów (np. pracownik taki nie powinien być również kierownikiem sprzedaży...).	Artykuł 9 ust. 2 lit. c) i f)
3. Audyty wewnętrzne			
a) Kontrole wyrwykowe	Jak często organizuje się kontrole wyrwykowe?	Wewnętrzny program zgodności oraz dzienne procedury operacyjne powinny podlegać (niezapowiedzianym) kontrolom wyrwykowym.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
b) Audyty wewnętrzne	Jak często przeprowadza się audyty wewnętrzne?	W sytuacji optymalnej raz w roku, a co najmniej raz na trzy lata.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
	Jaki odsetek operacji wywozu/transferu podlega kontrolom?	W zależności od liczby operacji wywozu/transferu co najmniej 1 %, a przewidywane maksimum wynosi 20 %. Współczynnik może się różnić przy każdym przeprowadzonym audycie.	

Główne dziedziny	Kluczowe pytania	Zalecenia w zakresie najlepszych praktyk	Odpowiednie kryteria certyfikacji
	Kto przeprowadza te kontrole?	Dopuszczalna jest jedna z poniższych odpowiedzi: — osoba z wyższego szczebla w hierarchii odpowiedzialności za kontrole wywozu/transportu, — kierownik ds. jakości, — kierownik ds. finansów lub księgowy, — jakakolwiek inna osoba z kadry kierowniczej średniego lub wyższego szczebla, której stanowisko jest o co najmniej jeden stopień wyższe od stanowisk, na których przebiega codzienna praca zespołu ds. wywozu/transferu.	
	Jakie kwestie objęte są tymi audytami?	Audyty powinny dostarczać odpowiedzi na następujące pytania: — Czy przestrzega się wprowadzonych ograniczeń dotyczących wywozu? — Czy wprowadzono procedury w celu zapewnienia przestrzegania wszystkich przepisów dotyczących wywozu i transferu i czy są one aktualizowane? — Czy prowadzi się regularne szkolenia uświadamiające? — Czy rejestry są łatwo dostępne? — Czy rejestry są wyczerpujące? — Czy rejestry obejmują wszystkie istotne aspekty dotyczące przywozu, wywozu, transferu i produktów pozostających w państwie członkowskim? — Czy dostępne są informacje dotyczące historii danych produktów od źródła do miejsca przeznaczenia?	
c) Planowanie, skuteczność i działania następcze w odniesieniu do audytów	W jaki sposób zapewnia się, aby audyt obejmował reprezentatywny zakres wysyłek?	Audytem powinna być objęta co najmniej jedna wysyłka na klienta lub na miejsce przeznaczenia bądź co najmniej jedna wysyłka na każdy projekt.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
	Czy w przedsiębiorstwie utworzono program wewnętrznego audytu?	Powinno się stworzyć program audytu wewnętrznego, aby sprawić, że audytem objęty będzie reprezentatywny zakres wysyłek.	
	Czy niezgodności ujawnione w ramach audytu wewnętrznego są systematycznie korygowane? Czy przechowywana jest dokumentacja dotycząca takich działań?	Przedsiębiorstwo powinno w czytelny sposób rejestrować wszelkie podejrzewane wystąpienia niezgodności ujawnione w ramach audytu wewnętrznego, środki zalecane w celu skorygowania tych niezgodności oraz oceny skuteczności tych środków naprawczych dotyczących zgodności.	

Główne dziedziny	Kluczowe pytania	Zalecenia w zakresie najlepszych praktyk	Odpowiednie kryteria certyfikacji
4. Ogólne podnoszenie świadomości			
4.1. Procedury organizacyjne i operacyjne:	W jaki sposób opracowuje się wewnętrzne procesy przedsiębiorstwa w celu podnoszenia ogólnej świadomości i minimalizowania ryzyka związanego z kontrolami wywozu/transferu?	Procedury organizacyjne i operacyjne powinny być sporządzone w formie pisemnej i powinny zawierać instrukcje i wytyczne dotyczące następujących kwestii: — całego procesu wywozu/transferu od otrzymania zamówienia, oceny stosowności przepisów w zakresie wywozu/transferu, zgodności z właściwymi przepisami w zakresie wywozu/transferu, oraz wysyłki lub przekazania (przed wysyłką lub przekazaniem konieczne jest przeprowadzenie ostatecznej kontroli zgodności), — monitorowania zgodności z warunkami zezwolenia, — współdziałania z podmiotami zewnętrznymi oraz w niektórych przypadkach z innymi zainteresowanymi działami wewnątrz przedsiębiorstwa, takimi jak dział prawny i dział sprzedaży, — koordynacji wszystkich pracowników, zaangażowanych w kontrole wywozu/transportu lub których kontrole te w jakiś sposób dotyczą (np. pracowników działu sprzedaży należy pouczyć, aby informowali pracowników kontroli wywozu/transferu o wszelkich wątpliwościach, oraz poinformować, że obsługa zamówienia może mieć miejsce tylko po jego sprawdzeniu przez pracowników kontroli wywozu/transferu), — koordynacji i ewentualnej wymiany informacji z właściwymi organami (np. ewentualnego informowania o podejrzanych transakcjach, ewentualnego istnienia polityki dobrowolnego ujawniania informacji...).	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
4.1.1. Procedury organizacyjne i operacyjne: etap poprzedzający przyznanie zezwolenia ⁽¹⁾			
a) Embarga	W jaki sposób przedsiębiorstwo uwzględnia embarga?	W odniesieniu do przypadków, w których planuje się wysłanie wysyłki do miejsca przeznaczenia objętego embargiem, powinny istnieć zasady weryfikacji stosownych przepisów dotyczących embarga. Weryfikacja taka powinna obejmować przynajmniej: — zakazy dostaw ustanowione przepisami dotyczącymi embarga, — klasyfikację produktów przeznaczonych do wysyłki względem wykazu produktów objętych embargiem, — dodatkowe wymogi dotyczące przyznawania zezwoleń odnośnie do określonych usług, takich jak pomoc techniczna.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)

Główne dziedziny	Kluczowe pytania	Zalecenia w zakresie najlepszych praktyk	Odpowiednie kryteria certyfikacji
b) Wykazy sankcji	W jaki sposób przedsiębiorstwo uwzględnia wykazy sankcji?	Nazwy i tożsamość osób prawnych i fizycznych, na rzecz których planowana jest dostawa, należy sprawdzić, porównując z odpowiednim wykazem sankcji.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
	Jaki poziom (lub odsetek) pewności co do tego, że zaistniała zgodność, jest wymagany przy ustalaniu tożsamości w wykazie sankcji, aby uznać wynik za przypadek zgodności („trafienie”)? Jakie procedury stosuje się w przypadku znalezienia pasującej nazwy?	Należy sporządzić na piśmie instrukcje procedury zawierające szczegółowe informacje na temat traktowania prawdopodobnych przypadków zgodności i „trafień” (przykładowo w przypadku ustalenia, że zaistniała zgodność, należy o tym poinformować właściwy organ).	
c) Kontrola produktów wymienionych w wykazie (produkty wymagające zezwolenia ze względu na ich włączenie do wykazu kontroli wywozu/transferu)	Pytania dotyczące procedur wewnętrznych, gwarantujących, że produkt wymieniony w wykazie nie zostanie wywieziony ani nie będzie podlegał transferowi bez zezwolenia:		Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
	1) Czy istnieje system elektronicznego przetwarzania danych służący rejestrowaniu klasyfikacji produktów otrzymanych lub wytworzonych przez przedsiębiorstwo?	Klasyfikacja produktów powinna być rejestrowana w systemie elektronicznego przetwarzania danych (jedynie jeśli system taki już istnieje). Zmiany w wykazach kontrolnych należy natychmiast zgłaszać w systemie.	
	2) W jaki sposób klasyfikuje się i rejestruje wszystkie produkty podlegające wymogom dotyczącym przyznawania zezwolenia i kto jest za to odpowiedzialny? Jakie procedury istnieją w celu zapewnienia aktualizowania klasyfikacji produktów i w jaki sposób jest to dokumentowane?	Za rejestrowanie i klasyfikację produktów powinni odpowiadać pracownicy kontroli wywozu/transferu, w razie potrzeby w konsultacji z ekspertami technicznymi.	
	3) W jaki sposób ocenia się końcowe zastosowanie przez odbiorcę i jego wiarygodność?	Pracownicy kontroli wywozu/transferu powinni odpowiadać za weryfikację wiarygodności odbiorców ze szczególnym uwzględnieniem końcowego przeznaczenia i ryzyka zmiany końcowego użycia. Jeżeli pracownicy kontroli wywozu/transferu otrzymają informację o naruszeniu przez odbiorcę przepisów w zakresie wywozu/transferu, powinni poinformować o tym właściwy organ. Weryfikacja dobrej wiary odbiorcy jest szczególnie istotna w przypadku nowych klientów lub gdy tożsamość klienta nie jest jasna, lub gdy istnieją wątpliwości co do deklarowanego końcowego przeznaczenia (np. zamówienie nietypowych ilości, specjalne i nietypowe trasy tranzytu wymagane przez odbiorcę ...).	
d) Niematerialny transfer technologii	W jaki sposób przedsiębiorstwo zapewnia zgodność z wymogami w zakresie niematerialnego transferu technologii (ITT) (np. w odniesieniu do poczty elektronicznej i dostępu do intranetu z zagranicy)?	Przedsiębiorstwo powinno było wydać wyraźne instrukcje na piśmie dotyczące ITT za pośrednictwem poczty elektronicznej, faksu, intranetu lub Internetu. Dostarczenie lub transfer technologii nie powinno mieć miejsca, dopóki nie zostanie przeprowadzona ocena, czy czynności te mogą być objęte zezwoleniem, a jeśli tak, to dopóki nie zostanie wydane zezwolenie umożliwiające transfer.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)

Główne dziedziny	Kluczowe pytania	Zalecenia w zakresie najlepszych praktyk	Odpowiednie kryteria certyfikacji
e) Pomoc techniczna	W jaki sposób przedsiębiorstwo zapewnia zgodność z wymogami w zakresie pomocy technicznej?	Powinna istnieć procedura zgodności dotycząca pomocy technicznej w odniesieniu do: — zagranicznych gości/pracowników, — pracowników (np. techników) za granicą, — konferencji i seminariów z uczestnikami z zagranicy lub gdy są one organizowane za granicą.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
4.1.2. Procedury organizacyjne i operacyjne: etap przyznawania zezwolenia	W jaki sposób przedsiębiorstwo dopilnowuje, by wnioski o udzielenie zezwolenia były pełne i kompletne?	Przedsiębiorstwo powinno dysponować środkami umożliwiającymi zastosowanie się w pełni do procesu i procedur w zakresie wniosków o udzielenie zezwolenia, obowiązujących w państwie członkowskim, w którym posiada ono siedzibę.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
4.1.3 Procedury organizacyjne i operacyjne: etap po przyznaniu zezwolenia	Jakie wewnętrzne procedury zapewniają zgodność z warunkami zezwolenia?	Końcowa weryfikacja wymogów w zakresie kontroli wywozu/transferu powinna mieć miejsce przed ostateczną wysyłką, aby zapewnić spełnienie warunków zezwolenia.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
4.2. Podnoszenie świadomości i szkolenie pracowników kontroli wywozu/transferu	Jakie informacje są dostępne dla wszystkich pracowników, których dotyczą kontrole wywozu/transferu, oraz dla pracowników kontroli wywozu/transferu?	Wszyscy powinni mieć dostęp do wymienionych wyżej procedur operacyjnych i organizacyjnych związanych z kontrolami wywozu/transferu. Powyższe procedury operacyjne i organizacyjne powinny być rejestrowane i aktualizowane w podręcznikach dotyczących zgodności dostępnych dla pracowników kontroli wywozu/transferu. Procedury operacyjne i organizacyjne powinny zawierać jasny opis procedury zgodności wywozu/transferu od otrzymania zamówienia, weryfikacji zgodności z właściwymi przepisami w zakresie wywozu/transferu do ostatecznej wysyłki lub przekazania produktu.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
	Jak często aktualizuje się wiedzę pracowników kontroli wywozu/transferu?	Powinno mieć to miejsce, gdy dokonywane są zmiany w krajowych i unijnych przepisach i procedurach dotyczących kontroli wywozu, a co najmniej raz do roku. Oprócz corocznej ogólnej aktualizacji w formie szkolenia zaleca się udostępnienie komentarzy dotyczących prawodawstwa w zakresie kontroli wywozu/transferu oraz dzienników i czasopism branżowych, jeżeli takowe istnieją.	
	W jaki sposób aktualizuje się wiedzę pracowników kontroli wywozu/transferu?	Szkolenia za pośrednictwem różnorodnych narzędzi, w tym: — seminaria zewnętrzne, — subskrypcja na sesje informacyjne oferowane przez właściwe organy, — szkolenia zewnętrzne lub w trybie <i>on-line</i>.	

Główne dziedziny	Kluczowe pytania	Zalecenia w zakresie najlepszych praktyk	Odpowiednie kryteria certyfikacji
5. Bezpieczeństwo fizyczne i techniczne	Czy Państwa przedsiębiorstwo posiada poświadczenie bezpieczeństwa wydane przez właściwy organ rządowy? Proszę podać informacje szczegółowe.	Jeżeli przedsiębiorstwo pracuje na rzecz krajowego ministerstwa obrony narodowej lub podobnej organizacji, prawdopodobne jest, że będą one wymagać pewnych środków bezpieczeństwa. Może wystarczyć sam fakt, że przedsiębiorstwo posiada pewnego rodzaju poświadczenie bezpieczeństwa.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
	Jakie środki bezpieczeństwa wprowadzono w celu zabezpieczenia procedur i rejestrów dotyczących wywozu/transferu w przypadku braku takiego urzędowego poświadczenia bezpieczeństwa?	Teren przedsiębiorstwa powinien być w całości otoczony ogrodzeniem. Wejście powinno być zabezpieczone i objęte kontrolą. Teren przedsiębiorstwa powinien być pod stałym nadzorem, nawet w godzinach wolnych od pracy. Możliwe jest oddzielne wejście do celów dostaw i odbioru, z dala od głównego obszaru produkcyjnego.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
	Jakie środki bezpieczeństwa wprowadzono w odniesieniu do oprogramowania i technologii?	System powinien być chroniony hasłem i zabezpieczony zaporą sieciową. Sieć przedsiębiorstwa jest zabezpieczona przed nieuprawnionym dostępem. Należy przeprowadzać kontrole urządzeń elektronicznych (laptopów, palmtopów itp.) zabieranych poza teren przedsiębiorstwa lub za granicę oraz w odniesieniu do wiadomości e-mail wysyłanych w ramach projektu, a także w innych okolicznościach.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
6. Prowadzenie rejestrów oraz możliwość śledzenia wywozów i transferów	W jaki sposób prowadzą Państwo rejestry dotyczące ograniczeń w wywozie przekazywanych Państwu przez dostawcę produktów?	Przedsiębiorstwa powinny dysponować co najmniej jednym z poniższych systemów: — plik elektroniczny lub folder wiadomości e-mail, — foldery według projektów, — foldery według dostawców, — oddzielne foldery przeznaczone na ograniczenia, — system według zamówień.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)
	W jaki sposób ustalają Państwo powiązanie ograniczenia w wywozie z kolejnymi transferami lub wywozami?	Możliwe odpowiedzi powinny uwzględniać co najmniej jedną z poniższych pozycji: — plik elektroniczny lub folder wiadomości e-mail zawierający informacje na temat przywozu i kolejnych przemieszczeń, — jako część systemu zarządzania działalnością, — foldery według projektów lub dostawców, w których przechowywane są razem wszystkie informacje, — system przechowywania dokumentów podobny do systemu folderów.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)

Główne dziedziny	Kluczowe pytania	Zalecenia w zakresie najlepszych praktyk	Odpowiednie kryteria certyfikacji
	W jaki sposób udostępnia się powyższe rejestry właściwym organom?	— Powinna istnieć możliwość udostępnienia rejestrów drogą elektroniczną – niektóre mogą wymagać wizyty na miejscu, jeżeli konieczny jest dostęp do zabezpieczonych sieci intranetowych, jednak niektóre mogą być przesyłane do celów kontroli zdalnej, — rejestry mogą być również dostępne w wersji papierowej, a niektóre z nich mogą być skanowane, na przykład do celów kontroli zdalnej.	Artykuł 9 ust. 2 lit. f)

⁽¹⁾ Celem etapu poprzedzającego przyznanie zezwolenia jest ustalenie, czy kontrole wywozu/transferu mają wpływ na przedsiębiorstwo, tj. czy przepisy w zakresie kontroli wywozu/przywozu mają znaczenie dla działalności i transakcji przedsiębiorstwa oraz czy istnieje w związku z tym wymóg dotyczący przyznawania zezwolenia w odniesieniu do tych transakcji. Ma to na celu jak najwcześniejsze zidentyfikowanie i przeanalizowanie wszelkiego rodzaju ryzyka związanego z kontrolą wywozu/transferu oraz zastosowanie wszelkich koniecznych odpowiednich środków, na przykład wniosku o przyznanie zezwolenia lub korzystania z generalnego zezwolenia w odpowiedni sposób.

ZAŁĄCZNIK II

STANDARDOWY WZÓR ŚWIADECTWA

GODŁO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO – WŁAŚCIWY ORGAN
OKREŚLENIE WŁAŚCIWEGO ORGANU
ŚWIADECTWO wydane na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie
Świadectwo nr XXX –
Przedsiębiorstwo odbiorca (nazwa przedsiębiorstwa odbiorcy) zarejestrowane pod nr (numer rejestru handlowego) z siedzibą w (adres siedziby firmy, ulica i nr, kod pocztowy, miejscowość) spełnia wymogi art. 9 ust. 2 dyrektywy 2009/43/WE, zgodnie z (odniesienie do przepisów krajowych stanowiących transpozycję art. 9). Certyfikowane przedsiębiorstwo odbiorca oraz jego jednostki produkcyjne wymienione poniżej są uprawnione do otrzymywania produktów związanych z obronnością do celów własnej produkcji oraz do celów konserwacji i naprawy na podstawie generalnych zezwoleń na transfer opublikowanych przez inne państwa członkowskie. Adresy jednostek produkcyjnych:
(Nieobowiązkowe pole przeznaczone na wyłączenia): Niniejszym świadectwem zezwala się na odbiór produktów związanych z obronnością należących do wspólnego wykazu uzbrojenia Unii, z wyjątkiem następujących kategorii:
Warunki dotyczące niniejszego świadectwa określono w (właściwe przepisy krajowe) Niniejsze świadectwo jest ważne od (data wejścia w życie) do (data wygaśnięcia)
Wydano w (miejsce) dnia (data wydania)
(Podpis właściwego organu odpowiedzialnego za certyfikację)

ZALECENIE KOMISJI**z dnia 14 stycznia 2011 r.****ustanawiające wytyczne dotyczące rozróżnienia pomiędzy materiałami paszowymi, dodatkami paszowymi, produktami biobójczymi i weterynaryjnymi produktami leczniczymi****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2011/25/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylające dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozróżnienie pomiędzy materiałami paszowymi, dodatkami paszowymi i innymi produktami, takimi jak leki weterynaryjne, ma wpływ na warunki wprowadzania takich produktów do obrotu w zależności od odpowiednich obowiązujących przepisów.
- (2) Podmioty działające na rynku pasz i właściwe krajowe organy kontroli często stają wobec kwestii dotyczących klasyfikacji produktów, które mogłyby stanowić zagrożenie dla wprowadzania pasz do obrotu w Unii Europejskiej.

- (3) Aby uniknąć niespójności w traktowaniu takich produktów, ułatwić pracę właściwym organom krajowym i pomóc zainteresowanym podmiotom gospodarczym działać w ramach zapewniających odpowiedni poziom pewności prawnej, należy ustanowić niewiążące wytyczne dotyczące rozróżnienia pomiędzy materiałami paszowymi, dodatkami paszowymi i innymi rodzajami produktów.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym zaleceniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

W celu rozróżnienia pomiędzy materiałami paszowymi, dodatkami paszowymi i innymi rodzajami produktów należy uwzględnić wytyczne zawarte w załączniku do niniejszego zalecenia.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 stycznia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 229 z 1.9.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

WYTYCZNE DOTYCZĄCE ROZRÓŻNIENIA POMIĘDZY MATERIAŁAMI PASZOWYMI, DODATKAMI PASZOWYMI I INNYMI PRODUKTAMI

Celem niniejszych wytycznych jest pomoc właściwym organom krajowym i podmiotom działającym na rynku pasz w egzekwowaniu i stosowaniu odpowiednich przepisów prawnych.

Wytyczne te są oparte na przepisach ustanowionych w ramach prawnych regulujących różne rodzaje przedmiotowych produktów, ze szczególnym uwzględnieniem zawartych w tych przepisach definicji produktów, w celu określenia wskazówek dotyczących rozróżnienia pomiędzy typami produktów.

W przypadku dowolnego produktu kryteriów zaproponowanych do rozróżnienia pomiędzy różnymi typami produktów nie należy stosować po kolei, lecz jednocześnie, aby stworzyć charakterystykę poszczególnych produktów, biorąc pod uwagę wszystkie ich cechy. Żadne z kryteriów nie może być zastosowane oddzielnie ani być nadrzędne wobec innego kryterium.

Analogia do innych produktów nie może być użyta jako kryterium dyskryminujące, ale może być pomocna w dokonaniu przeglądu decyzji, która została już podjęta w oparciu o ustalone kryteria. Analogia może być także zastosowana do sprawdzenia spójności.

1. Prawodawstwo w zakresie pasz**1.1. Teksty prawne**

W odpowiednich przepisach prawnych znajdują się następujące definicje:

Artykuł 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 ⁽¹⁾:

„pasza”: substancje lub produkty, w tym dodatki, przetworzone, częściowo przetworzone lub nieprzetworzone, przeznaczone do karmienia zwierząt.

Wychodząc z tej szerokiej definicji, w motywie 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2009 określono, że „pasze mogą występować w formie materiałów paszowych, mieszanek paszowych, dodatków paszowych, premiksów lub pasz leczniczych”.

Artykuł 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2009:

„materiały paszowe”: produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, których zasadniczym celem jest zaspokajanie potrzeb żywieniowych zwierząt, w stanie naturalnym, świeże lub konserwowane, oraz produkty pozyskane z ich przetwórstwa przemysłowego, a także substancje organiczne i nieorganiczne zawierające dodatki paszowe lub ich niezawierające, przeznaczone do doustnego karmienia zwierząt bezpośrednio lub po przetworzeniu, albo stosowane do przygotowywania mieszanek paszowych lub jako nośniki w premiksach;

„nośnik”: substancja stosowana do rozpuszczania, rozcieńczania, dyspergowania (rozpraszania) lub innej fizycznej modyfikacji dodatku paszowego w celu ułatwienia posługiwania się nim, podawania lub stosowania, niezmieniająca jego funkcji technologicznej i niewywołująca żadnych skutków technicznych;

„pasze przeznaczone do szczególnych potrzeb żywieniowych”: pasze, które są w stanie zaspokoić szczególne potrzeby żywieniowe dzięki ich specjalnemu składowi lub metodzie wytwarzania, które wyraźnie odróżniają je od zwykłych pasz. Pasze przeznaczone do szczególnych potrzeb żywieniowych nie obejmują pasz leczniczych w rozumieniu dyrektywy 90/167/EWG;

„doustne karmienie zwierząt”: wprowadzanie paszy przez otwór gębowy do przewodu pokarmowego w celu zaspokojenia potrzeb żywieniowych zwierzęcia lub podtrzymania wydajności zdrowych zwierząt.

Artykuł 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 ⁽²⁾:

„dodatki paszowe”: substancje, drobnoustroje lub preparaty, inne niż materiał paszowy i premiksy, które są celowo dodawane do paszy lub wody w celu pełnienia, w szczególności, jednej lub więcej funkcji wymienionych w art. 5 ust. 3 tego rozporządzenia:

a) korzystnie wpływać na cechy paszy;

b) korzystnie wpływać na cechy środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

- c) korzystnie wpływać na ubarwienie ozdobnych ryb lub ptaków;
- d) zaspokajać potrzeby żywieniowe zwierząt;
- e) mieć korzystne skutki dla środowiska w wyniku produkcji zwierzęcej;
- f) korzystnie wpływać na hodowlę, cechy użytkowe lub dobrostan zwierząt, szczególnie wskutek wpływu na florę żołądkowo-jelitową lub na strawność paszy; lub
- g) mieć działanie kokcydiostatyczne lub histomonostatyczne.

Artykuł 2 ust. 2 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 1831/2003:

„pomoce przetwórcze”: substancje, które nie są same konsumowane jako pasze, celowo wykorzystywane w przetwarzaniu pasz lub materiałów paszowych do celów technologicznych podczas obróbki lub przetwarzania, co może spowodować niezamierzoną, ale technologicznie nieuniknioną obecność pozostałości substancji lub jej pochodnych w produkcie finalnym, pod warunkiem że pozostałości te nie mają szkodliwego skutku dla zdrowia zwierząt, zdrowia ludzi lub dla środowiska i nie mają żadnych technologicznych skutków dla gotowej paszy.

Ponadto motyw 11 rozporządzenia (WE) nr 767/2009 ma brzmienie: „(...) Materiały paszowe są wykorzystywane przede wszystkim do zaspokajania potrzeb zwierząt, na przykład w zakresie energii, składników odżywczych, minerałów lub włókna pokarmowego. Zazwyczaj nie są one dostatecznie określone pod względem chemicznym, z wyjątkiem podstawowych składników odżywczych. Skutki, które można uzasadnić w ramach oceny naukowej i które są zastrzeżone wyłącznie dla dodatków paszowych lub leków weterynaryjnych, powinny zostać wykluczone z przedmiotowych zastosowań materiałów paszowych. (...)”.

1.2. Konsekwencje rozróżnienia pomiędzy materiałami paszowymi i dodatkami paszowymi

1.2.1. Pochodzenie z tekstów prawnych

- „Dodatki paszowe to substancje (...) inne niż materiał paszowy”: Produkt nie może być jednocześnie materiałem paszowym i dodatkiem paszowym.
- „Potrzeby żywieniowe zwierząt”: Nie jest możliwe podanie wyczerpującego wykazu odpowiednich elementów, ale następujące cechy materiałów paszowych można uznać za najważniejsze:
 - a) dostarczanie energii, składników odżywczych, minerałów lub włókna pokarmowego; oraz
 - b) utrzymanie funkcji jelit.
- „Głównym celem jest zaspokajanie potrzeb żywieniowych zwierząt” oraz „stosowane głównie do zaspokojenia potrzeb żywieniowych zwierząt”: Oprócz typowej głównej funkcji dostarczania zwierzęciu składników odżywczych materiały paszowe mogą służyć innym celom, na przykład gdy są stosowane jako nośniki lub jeśli nie są trawione w jelitach zwierzęcia. Jest to zgodne z celami „doustnego karmienia zwierząt” („zaspokajanie potrzeb żywieniowych zwierząt” lub „podtrzymanie wydajności zdrowych zwierząt”), co odpowiada głównemu przewidzianemu zastosowaniu zgodnemu z definicją „paszy”.

1.2.2. Kryteria, które powinny być rozważane jednocześnie przy indywidualnej ocenie każdego przypadku

- Metody produkcji i przetwarzania – definicja chemiczna i poziom normalizacji lub oczyszczania: Produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w ich naturalnym stanie, świeże lub konserwowane, oraz produkty pochodzące z ich prostego przetworzenia, jak również substancje organiczne lub nieorganiczne można uznać za materiały paszowe (np. kwasy tłuszczowe lub węglan wapnia). Dobrze zdefiniowane substancje chemiczne, które są oczyszczone i mają określony poziom normalizacji zagwarantowany przez producenta, można zaliczyć do dodatków paszowych (na przykład olejek eteryczny specjalnie ekstrahowany z materiału roślinnego). Jednak niektóre materiały paszowe także są dobrze zdefiniowane chemicznie i normalizowane (np. sacharoza). Z drugiej strony, naturalne produkty z całych roślin oraz ich części lub produkty z tych roślin lub ich części pochodzące z ograniczonego przetwarzania fizycznego, takiego jak kruszenie, mielenie lub suszenie, są materiałami paszowymi.
- Bezpieczeństwo i sposób użycia: Jeżeli ze względu na zdrowie zwierząt lub ludzi konieczne jest ustalenie maksymalnej zawartości produktu w dziennej dawce pokarmowej, produkty takie zalicza się do dodatków. Jednak także do niektórych materiałów paszowych zastosowanie mają najwyższe dopuszczalne wskaźniki włączenia. Status dodatku paszowego może zapewnić większy zakres skutecznego zarządzania produktem pod względem stabilności, jednorodności oraz w odniesieniu do przedawkowania. Dodatki paszowe są zazwyczaj stosowane przy niskich wskaźnikach włączenia. Jednak wiele materiałów paszowych, takich jak sole mineralne, także jest stosowanych przy niskich wskaźnikach włączenia w dawce pokarmowej.
- Funkcjonalność: Dodatki paszowe są zdefiniowane według ich funkcji zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003. Jednak funkcje te nie są charakterystyczne wyłącznie dla dodatków paszowych. Materiał paszowy może także pełnić funkcję dodatku (np. jako zagęszczacz), ale nie powinno to być jedyne przewidziane zastosowanie.

2. Produkty biobójcze

2.1. Teksty prawne

W odpowiednich przepisach prawnych znajdują się następujące definicje:

Artykuł 2 ust. 1 dyrektywy 98/8/WE ⁽¹⁾:

„produkty biobójcze”: substancje czynne lub preparaty zawierające jedną lub więcej substancji czynnych, które są prezentowane w postaci, w jakiej dostarcza się je użytkownikowi, które mają służyć do niszczenia, odstraszania lub unieszkodliwiania organizmów szkodliwych, zapobiegania ich działaniu lub walczyć z nimi w jakikolwiek inny sposób, przez działanie chemiczne lub biologiczne;

„substancja czynna”: substancja lub mikroorganizm, włączając w to wirusy lub grzyby, działające ogólnie lub szczególnie na organizmy lub przeciw organizmom szkodliwym;

„organizm szkodliwy”: każdy organizm, którego obecność jest niepożądana lub wywiera szkodliwy wpływ na ludzi, ich działania, produkty, których używają lub wytwarzają, zwierzęta lub dla środowiska naturalnego.

Punkt 1 lit. a) załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1831/2003:

„konserwanty”: substancje lub, w stosownym przypadku, drobnoustroje, które chronią paszę przed zepsuciem spowodowanym drobnoustrojami lub ich metabolitami.

Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE stanowi, co następuje:

„Niniejszą dyrektywę stosuje się do produktów biobójczych określonych w art. 2 ust. 1 lit. a), z wyłączeniem produktów, które są określone lub wchodzą w zakres zastosowania następujących dyrektyw do celów tych dyrektyw:

(...)

o) dyrektywy Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotyczącej dodatków paszowych; dyrektywy Rady 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982 r. dotyczącej niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt i dyrektywy Rady 77/101/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. w sprawie wprowadzania do obrotu pasz prostych;

(...)”.

Załącznik V do dyrektywy 98/8/WE zawiera wyczerpujący wykaz 23 typów produktów z indykatywnymi opisami każdego typu, w tym następujące typy produktów związanych z paszami:

Produkt typu 3: Produkty biobójcze przeznaczone do utrzymywania higieny weterynaryjnej; produkty tej grupy są produktami biobójczymi wykorzystywanymi do celów higieny weterynaryjnej, łącznie z produktami używanymi w miejscach, w których przebywają, są utrzymywane lub przewożone zwierzęta.

Produkt typu 4: Środki odkażające powierzchnie mające kontakt z żywnością i paszami; produkty używane do odkażania urządzeń, kontenerów, naczyń służące do konsumpcji, układu rurociągów związanych z procesem produkcji, magazynowania, transportu żywności lub pasz lub napojów (włącznie z wodą pitną) przeznaczoną dla ludzi i zwierząt.

Produkt typu 5: Środki odkażające wodę pitną; produkty używane do odkażania wody pitnej (przeznaczonej dla ludzi i zwierząt).

Produkt typu 20: Środki konserwujące żywność lub pasze; produkty używane w celu konserwacji żywności i pasz zwalczające szkodliwe organizmy.

2.2. Konsekwencje rozróżnienia pomiędzy paszami i produktami biobójczymi

Na mocy art. 1 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE produkty, które są zdefiniowane lub objęte zakresem prawodawstwa w sprawie pasz, w tym pomoce przetwórcze, nie są produktami biobójczymi, a są uważane za pasze (pierwszeństwo prawodawstwa w sprawie pasz przed prawodawstwem dotyczącym produktów biobójczych).

Produkty z grupy produktów typu 3 i 4 określonych w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE nie są uważane za pasze.

Jednak niektóre produkty można zaliczyć do produktów typu 5 lub 20, a także uznać je za pasze, zazwyczaj za dodatki paszowe. Ze względu na wspomniane powyżej pierwszeństwo prawodawstwa w sprawie pasz przed prawodawstwem dotyczącym produktów biobójczych takie produkty należy uznać za pasze. Produkty służące konserwowaniu pasz lub wody dla zwierząt nie są produktami biobójczymi. Jeżeli produkty takie są wymienione wśród produktów typu 5 lub 20, nie są one przeznaczone do podawania zwierzętom.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

3. Weterynaryjne produkty lecznicze

3.1. Teksty prawne

W odpowiednich przepisach prawnych znajdują się następujące definicje:

Artykuł 1 dyrektywy 2001/82/WE ⁽¹⁾:

„weterynaryjny produkt leczniczy”:

- a) jakakolwiek substancja lub połączenie substancji, przedstawione jako posiadające właściwości lecznicze lub zapobiegające chorobom u zwierząt; lub
- b) jakakolwiek substancja lub połączenie substancji, które mogą być stosowane lub podawane zwierzętom w celu odnowy, poprawy lub zmiany funkcji fizjologicznych poprzez wywoływanie działania farmakologicznego, immunologicznego lub metabolicznego lub też w celu dokonania diagnozy medycznej;

„pasze z zawartością substancji leczniczych”: każda mieszanka weterynaryjnego produktu leczniczego lub produktów oraz paszy lub pasz, która została przygotowana do wprowadzenia do obrotu i przeznaczona dla karmienia zwierząt bez dalszego przetwarzania z uwagi na jej lecznicze i profilaktyczne właściwości lub inne wartości jako produkt leczniczy objęty definicją „weterynaryjny produkt leczniczy”.

Artykuł 2 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE stanowi, co następuje:

„W przypadku wątpliwości, jeżeli, biorąc pod uwagę wszystkie jego właściwości, produkt może być objęty definicją »weterynaryjnego produktu leczniczego« oraz definicją produktu określonego przez inne przepisy prawodawstwa wspólnotowego, przepisy niniejszej dyrektywy stosują się”.

Artykuł 3 ust. 1 tej samej dyrektywy stanowi, co następuje:

„Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

- a) pasz z zawartością substancji leczniczych, określonych w dyrektywie Rady 90/167/EWG z dnia 26 marca 1990 r. ustanawiającej warunki regulujące przygotowanie, wprowadzanie do obrotu i stosowanie pasz z zawartością substancji leczniczych we Wspólnocie;

(...)

- d) wszelkich dodatków objętych dyrektywą Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotyczącą dodatków paszowych, które zostały dodane do pasz zwierzęcych i dodatkowych pasz zwierzęcych zgodnie z tą dyrektywą;

(...)”.

Artykuł 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2009 stanowi, co następuje:

„Etykietowanie lub prezentacja materiałów paszowych i mieszanek paszowych nie stanowią oświadczenia, zgodnie z którym:

- a) zapobiegają, leczą lub będą w stanie wyleczyć chorobę, z wyjątkiem kokcydiostatyków i histomonostatyków, dopuszczonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003; niniejsza litera nie ma jednak zastosowania do oświadczeń dotyczących zapobiegania nierównowadze żywieniowej, o ile nie towarzyszą jej objawy patologiczne;

(...)”.

3.2. Konsekwencje rozróżnienia pomiędzy paszami i weterynaryjnymi produktami leczniczymi

- Jeżeli po rozpatrzeniu wszystkich cech niesklasyfikowanego produktu stwierdza się, że może on być weterynaryjnym produktem leczniczym, należy go uznać za weterynaryjny produkt leczniczy (pierwszeństwo prawodawstwa dotyczącego weterynaryjnych produktów leczniczych przed prawodawstwem w sprawie pasz, z wyjątkiem zatwierdzonych dodatków paszowych).
- Pasze z zawartością substancji leczniczych nie są weterynaryjnymi produktami leczniczymi, a zgodnie z motywem 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2009 formą paszy zawierającą premiksy lecznicze i wydawaną na receptę weterynarza.
- Na podstawie definicji „szczególnych potrzeb żywieniowych” (zob. pkt 1.1 powyżej) ustalone zostało rozgraniczenie pomiędzy paszą a weterynaryjnymi produktami leczniczymi. Za pomocą paszy można osiągnąć szczególne cele żywieniowe, takie jak „wspomaganie czynności wątroby w przypadku chronicznej niewydolności wątroby”, „ograniczanie powstawania kamieni moczanych” lub „zmniejszenie ryzyka wystąpienia gorączki mlecznej”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1.

2011/25/UE:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 14 stycznia 2011 r. ustanawiające wytyczne dotyczące rozróżnienia pomiędzy materiałami paszowymi, dodatkami paszowymi, produktami biobójczymi i weterynaryjnymi produktami leczniczymi ⁽¹⁾ 75

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL